

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 3251

S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH, KOMISJI FINANSÓW
PUBLICZNYCH ORAZ KOMISJI GOSPODARKI I ROZWOJU

**o rządowym projekcie ustawy o środkach
ograniczających (druk nr 3003)**

Sejm na 64. posiedzeniu w dniu 3 września 2026 r., zgodnie z art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu, skierował powyższy projekt ustawy do Komisji: Administracji i Spraw Wewnętrznych, Finansów Publicznych oraz Gospodarki i Rozwoju w celu rozpatrzenia.

Komisje: Administracji i Spraw Wewnętrznych, Finansów Publicznych oraz Gospodarki i Rozwoju po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 6 i 21 października 2026 r.

wnoszą:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisje, zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu, przedstawiają na żądanie wnioskodawców następujące wnioski mniejszości:

1) w tytule ustawy określeniu przedmiotu ustawy nadać brzmienie:

„o sankcyjnych środkach ograniczających”;

– posłowie **B. Dorywalski, J. Zieliński, M. Wassermann**

2) w art. 3 skreślić pkt 2;

Uwaga: konsekwencją przyjęcia wniosku mniejszości będzie:

a) skreślenie rozdziału 2,

b) skreślenie art. 46,

c) skreślenie ust. 4 w art. 48 ust. 4,

- d) skreślenie w art. 53 w ust. 2 w pkt 1 wyrazów „i spójności stosowania krajowych środków ograniczających ze środkami ograniczającymi Unii Europejskiej”,*
e) skreślenie w art. 83 pkt 5.

– posłowie B. Dorywalski, J. Zieliński, M. Wassermann

3) w:

a) art. 4:

- w ust. 1 w pkt 2 skreślić lit. d,
- skreślić ust. 2,

b) art. 55 skreślić pkt 22;

– posłowie B. Dorywalski, J. Zieliński, M. Wassermann

4) w:

a) art. 4:

- w ust. 1 w pkt 2 skreślić lit. d,
- skreślić ust. 2,

b) art. 55 w pkt 22 przed wyrazami „nadają lub umożliwiają” dodać wyrazy „w zakresie środków ograniczających Unii Europejskiej”;

– posłowie B. Dorywalski, J. Zieliński, M. Wassermann

5) w art. 4:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) bezpośrednio lub pośrednio wspierających obcą ingerencję i podejmujących działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe, nienaruszalność granic, interesy i pozycję międzynarodową Rzeczypospolitej Polskiej, ze strony państw, o których mowa w lit. a tiret pierwszym.”,

b) ust. 3 i 4 nadać brzmienie:

„3. Za działania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, nie uznaje się korzystania z wolności wyrażania poglądów, pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, wolności prasy i innych środków społecznego przekazu, prowadzenia działalności dziennikarskiej, publicystycznej lub wydawniczej, ujawniania informacji w interesie publicznym, chyba że stanowią one świadomą i rzeczywistą działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d.

4. Zastosowanie krajowych środków ograniczających wobec osób lub podmiotów, podejrzanych o prowadzenie działań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, wymaga wykazania na podstawie konkretnych, obiektywnych i wiarygodnych dowodów prowadzenia przez osoby lub podmioty tych działań.”.

– poseł **B. Dorywalski, J. Zieliński, M. Wassermann**

Warszawa, dnia 21 października 2026 r.

Przewodnicząca Komisji
Administracji i Spraw Wewnętrznych

(-) Maria Małgorzata Janyska

Przewodniczący Komisji
Finansów Publicznych

(-) Janusz Cichoń

Przewodniczący Komisji
Gospodarki i Rozwoju

(-) Rafał Komarewicz

Sprawozdawca

(-) Dorota Marek

U S T A W A

z dnia

o środkach ograniczających^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) rodzaje środków ograniczających i zasady ich stosowania;
- 2) organy stosujące środki ograniczające i odstępstwa od zakazów ustanowionych tymi środkami oraz organy sprawujące kontrolę ich przestrzegania;
- 3) zasady współdziałania organów stosujących środki ograniczające;
- 4) administracyjne kary pieniężne i kary za naruszenie zakazów, ograniczeń lub obowiązków wynikających ze środków ograniczających lub stanowiących takie środki.

2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) szczególnych środków ograniczających, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669 oraz z 2026 r. poz. 875), z wyjątkiem przepisów rozdziałów 4 i 6 niniejszej ustawy;

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających i sankcji za takie naruszenia oraz zmiany dyrektywy (UE) 2018/1673 (Dz. Urz. UE L 2024/1226 z 29.04.2024).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawę z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego oraz ustawę z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów.

-
- 2) spraw związanych z osobami i podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514), z wyjątkiem art. 2, art. 10, art. 45 pkt 13, art. 47 ust. 1 i 2, art. 48 ust. 1 pkt 10 lit. a, ust. 2, 3 i 5, art. 49, art. 52 i art. 53 oraz rozdziału 6, które stosuje się odpowiednio.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) podmiocie podlegającym – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, organ lub inny podmiot wskazane w akcie prawnym Unii Europejskiej wydanym na podstawie art. 29 Traktatu o Unii Europejskiej albo art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub w załączniku do tego aktu jako podlegające środkom ograniczającym, o których mowa w art. 3 pkt 1, lub osobę lub podmiot, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, wpisane na listę, o której mowa w art. 7 ust. 1;
- 2) środkach finansowych – należy przez to rozumieć aktywa finansowe i korzyści finansowe każdego rodzaju, w tym:
 - a) gotówkę, czek, roszczenia pieniężne, przekazy pieniężne i instrumenty płatnicze w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623 i 875),
 - b) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, długi i zobowiązania dłużne,
 - c) papiery wartościowe i instrumenty dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty reprezentujące papiery wartościowe, obligacje, krótkoterminowe instrumenty dłużne, warranty, skrypty dłużne i instrumenty pochodne,
 - d) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów i wartości narosłe z tytułu aktywów lub wygenerowane przez te aktywa,
 - e) kredyty, prawo do potrącenia, gwarancje, gwarancje należytego wykonania umowy lub inne zobowiązania finansowe,
 - f) akredytywy, konosamenty, kwity zastawne,
 - g) dokumenty poświadczające udział w środkach finansowych lub zasobach finansowych,

-
- h) kryptoaktywa zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.³⁾);
- 3) zamrożeniu środków finansowych – należy przez to rozumieć zapobieganie wszelkim ruchom tych środków, ich przekazywaniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub jakąkolwiek inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich;
- 4) zamrożeniu zasobów gospodarczych – należy przez to rozumieć zapobieganie wykorzystaniu zasobów gospodarczych do pozyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w szczególności ich sprzedaż, wynajem lub obciążenie hipoteką;
- 5) zasobach gospodarczych – należy przez to rozumieć aktywa każdego rodzaju zarówno materialne, jak i niematerialne, ruchome lub nieruchome, które nie są środkami finansowymi, lecz mogą służyć do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług.

Art. 3. Środki ograniczające obejmują:

- 1) środki przyjęte przez Unię Europejską wobec osoby fizycznej, osoby prawnej, innej jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, organu lub innego podmiotu wskazanego w aktach prawnych Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 29 Traktatu o Unii Europejskiej albo art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub w załączniku do tego aktu dla realizacji celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, zwane dalej „środkami ograniczającymi Unii Europejskiej”;
- 2) środki stosowane w Rzeczypospolitej Polskiej ze względów ochrony bezpieczeństwa narodowego lub ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa jako uzupełnienie środków ograniczających Unii Europejskiej, zwane dalej „krajowymi środkami ograniczającymi”.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

Rozdział 2

Krajowe środki ograniczające

Oddział 1

Zakres, treść i stosowanie krajowych środków ograniczających

Art. 4. 1. Krajowe środki ograniczające można stosować wobec:

- 1) państwa niebędącego:
 - a) państwem członkowskim Unii Europejskiej,
 - b) państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacją Szwajcarską,
- 2) osoby fizycznej, zwanej dalej „osobą”, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, zwanych dalej „podmiotem”:
 - a) dysponujących środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi, bezpośrednio lub pośrednio wspierających:
 - państwa objęte środkami ograniczającymi Unii Europejskiej lub
 - poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego lub opozycji demokratycznej lub których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w państwach, o których mowa w tiret pierwszym,
 - b) bezpośrednio powiązanych z osobami lub podmiotami, o których mowa w lit. a, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym,
 - c) wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania przez nie środków finansowych lub zasobów gospodarczych w celu wspierania osób lub podmiotów, o których mowa w lit. a,
 - d) inicjujących, realizujących, koordynujących lub finansujących ingerencję i manipulację w środowisku informacyjnym stwarzającą poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego na korzyść lub w interesie państw, o których mowa w lit. a tiret pierwszym, bądź osób lub podmiotów objętych środkami ograniczającymi Unii Europejskiej.

2. Przez ingerencję i manipulację w środowisku informacyjnym stwarzającą poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, należy

rozumieć celowe, systematyczne, skoordynowane i nieautentyczne zachowanie w domenie informacyjnej, ukierunkowane na wywołanie istotnego wpływu na opinię, poglądy lub zachowania odbiorców.

3. Zastosowanie krajowych środków ograniczających, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, wymaga wykazania ryzyka rzeczywistego i poważnego zagrożenia interesów lub pozycji międzynarodowej Rzeczypospolitej Polskiej, nienaruszalności jej granic, bezpieczeństwa państwa lub jego obywateli, porządku publicznego lub prawidłowości przebiegu wyborów w rozumieniu art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2026 r. poz. 1261).

4. Za działania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, nie uznaje się korzystania z wolności wyrażania poglądów, pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, wolności prasy i innych środków społecznego przekazu, prowadzenia działalności dziennikarskiej, publicystycznej lub wydawniczej, ujawniania informacji w interesie publicznym, chyba że stanowią one świadomą i rzeczywistą działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d.

Art. 5. 1. Krajowe środki ograniczające stosowane wobec państwa, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, obejmują zakaz współpracy gospodarczej lub jej ograniczenie w zakresie:

- 1) obrotu towarami lub wybranymi grupami towarów;
- 2) tranzytu towarów lub wybranych grup towarów przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) działalności inwestycyjnej;
- 4) świadczenia usług, w tym ubezpieczeń;
- 5) prowadzenia rozliczeń finansowych;
- 6) pomocy technicznej obejmującej w szczególności wszelkie działania związane z naprawami, pracami rozwojowymi, produkcją, montażem, testowaniem lub konserwacją;
- 7) wszelkiej obsługi technicznej, w szczególności instruktażu, doradztwa, szkolenia, przekazania wiedzy praktycznej lub umiejętności.

2. Rada Ministrów może określić na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) państwo objęte krajowymi środkami ograniczającymi,
- 2) zakres zakazu współpracy gospodarczej lub jej ograniczenia,
- 3) przyczynę wprowadzenia zakazu współpracy gospodarczej lub jej ograniczenia,
- 4) termin obowiązywania zakazu współpracy gospodarczej lub jej ograniczenia,

5) okres przejściowy na dostosowanie się przedsiębiorców do wprowadzanych krajowych środków ograniczających

– mając na względzie ochronę bezpieczeństwa narodowego, ochronę podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, ochronę praw człowieka oraz proporcjonalność, racjonalność, celowość i szybkość reakcji na sytuację międzynarodową uzasadniającą nałożenie krajowych środków ograniczających.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się na okres do 24 miesięcy.

4. Jeżeli nie ustały przesłanki przyjęcia krajowych środków ograniczających, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, może przedłużyć obowiązywanie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, na kolejne okresy, z których żaden nie może przekroczyć 24 miesięcy.

5. Przed skierowaniem wniosku, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw zagranicznych sprawdza, czy przesłanki przyjęcia krajowych środków ograniczających pozostają spełnione.

Art. 6. 1. Krajowe środki ograniczające stosowane wobec osób lub podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, obejmują:

- 1) zamrożenie środków finansowych lub zasobów gospodarczych będących własnością, pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą tych osób lub podmiotów;
- 2) nieudostępnianie środków finansowych lub zasobów gospodarczych tym osobom lub podmiotom;
- 3) wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, o którym mowa w art. 434 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203);
- 4) wykluczenie z:
 - a) postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 793),
 - b) postępowania zmierzającego do udzielenia zamówienia publicznego o wartości mniejszej niż kwoty określone w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych,
 - c) postępowania zmierzającego do udzielenia zamówienia publicznego prowadzonego z wyłączeniem stosowania ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

2. Zakres środków, o których mowa w ust. 1, stosowanych wobec osób lub podmiotów wpisanych na listę, o której mowa w art. 7 ust. 1, nie może powielać zakresu środków ograniczających Unii Europejskiej wobec tych osób lub podmiotów.

Art. 7. 1. Krajowe środki ograniczające stosuje się wobec osób lub podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, wpisanych na listę prowadzoną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwaną dalej „listą”.

2. Listę publikuje się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Lista zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby lub oznaczenie podmiotu;
- 2) datę i miejsce urodzenia osoby albo siedzibę i REGON podmiotu, jeżeli są znane;
- 3) informację o zastosowanych krajowych środkach ograniczających lub ich zakresie;
- 4) datę wpisu na listę;
- 5) datę wykreślenia z listy – w przypadku wykreślenia.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje decyzję o wpisie na listę, decyzję o zmianie decyzji o wpisie na listę lub decyzję o wykreśleniu z listy:

- 1) z urzędu albo
- 2) na wniosek:
 - a) Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
 - b) Komendanta Głównego Policji,
 - c) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - d) Komisji Nadzoru Finansowego,
 - e) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - f) ministra właściwego do spraw zagranicznych,
 - g) Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
 - h) Prokuratora Krajowego,
 - i) przewodniczącego komitetu Rady Ministrów właściwego w sprawach bezpieczeństwa i obrony państwa,
 - j) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - k) Szefa Agencji Wywiadu,
 - l) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
 - m) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,

n) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,

o) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego.

2. Wniosek zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby lub oznaczenie podmiotu;
- 2) uzasadnienie;
- 3) propozycję zastosowania wobec danej osoby lub danego podmiotu krajowych środków ograniczających, o których mowa w art. 6 ust. 1, uwzględniającą w szczególności charakter i zakres działalności prowadzonej przez osobę lub podmiot, strukturę kapitałową tego podmiotu oraz względy porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego – w przypadku wniosku o wydanie decyzji o wpisie na listę lub decyzji o zmianie decyzji o wpisie na listę.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o zmianie decyzji o wpisie na listę lub decyzję o wykreśleniu z listy także na uzasadniony wniosek osoby lub podmiotu wpisanego na listę. Jeżeli wpis na listę nastąpił na wniosek wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, minister zawiadamia go o wydaniu decyzji o zmianie decyzji o wpisie na listę lub decyzji o wykreśleniu z listy.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) datę wydania;
- 2) imię i nazwisko osoby lub oznaczenie podmiotu;
- 3) rozstrzygnięcie, który z krajowych środków ograniczających, o których mowa w art. 6 ust. 1, ma zastosowanie – w przypadku wpisu na listę lub jego zmiany;
- 4) datę wykreślenia z listy – w przypadku wykreślenia;
- 5) uzasadnienie;
- 6) oznaczenie organu wydającego;
- 7) podstawę prawną decyzji;
- 8) podpis osoby wydającej decyzję;
- 9) pouczenie o prawie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

5. W razie zastosowania krajowych środków ograniczających, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, w decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić zakres środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych decyzją.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może ograniczyć zakres uzasadnienia decyzji, o której mowa w ust. 1, ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 9. 1. Zawiadomienie stron o decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1, następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Związanie organu wydaną decyzją, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego i zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji następują z dniem następującym po dniu udostępnienia decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Do postępowań w sprawach wydania decyzji o wpisie na listę, decyzji o zmianie decyzji o wpisie na listę oraz decyzji o wykreśleniu z listy, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158 i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

4. Do skarg na decyzje, o których mowa w art. 8 ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846) z wyjątkiem art. 152 § 1 tej ustawy.

5. Do chwili uprawomocnienia się wyroku zaskarżona decyzja zachowuje moc.

Art. 10. W przypadku zastosowania krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, można zwolnić zamrożone środki finansowe lub zasoby gospodarcze lub udostępnić środki finansowe lub zasoby gospodarcze, na warunkach określonych w decyzji o zwolnieniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub w decyzji o udostępnieniu środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli:

1) te środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osoby lub podmiotu wpisanych na listę, wobec których zastosowano krajowy środek ograniczający, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub członków rodzin pozostających na utrzymaniu takiej osoby, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych lub opłat za usługi użyteczności publicznej, lub

-
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych honorariów lub zwrot wydatków związanych ze świadczeniem wykonanych i udokumentowanych usług prawnych, lub
 - c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat i należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, lub
 - d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych;
- 2) łącznie są spełnione następujące warunki:
- a) te środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem wpisania osoby lub podmiotu na listę lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych przed tym dniem lub później,
 - b) te środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie na zaspokojenie roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub taką decyzją lub uznanych w takim orzeczeniu lub takiej decyzji,
 - c) takie orzeczenie lub taka decyzja nie zostały wydane na rzecz osoby lub podmiotu wpisanych na listę,
 - d) uznanie takiej decyzji nie narusza porządku publicznego Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) te środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności należnej na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez osobę lub podmiot przed dniem wpisania osoby lub podmiotu na listę, a dokonanie tej płatności nie narusza porządku publicznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 11. 1. Zbycie lub obciążenie udziałów lub akcji podmiotu wpisanego na listę wymaga uprzedniej zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Przed zawarciem umowy zobowiązującej do rozporządzenia albo przed dokonaniem innej czynności prawnej prowadzącej do rozporządzenia osoba lub podmiot, które zamierzają zbyć lub obciążyć udziały lub akcje podmiotu wpisanego na listę, są obowiązane wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na to zbycie lub obciążenie.

3. Wniosek zawiera:

- 1) wskazanie stron zamierzonego zbycia lub obciążenia udziałów lub akcji;
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o zamiarze zbycia lub obciążenia udziałów lub akcji;
- 3) opis istotnych postanowień umowy;

4) uprawdopodobnienie, że ciągłość działalności przedsiębiorstwa zostanie zapewniona.

4. Przed wydaniem decyzji w sprawie zgody minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o przekazanie informacji uzyskanych przez niego w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki może żądać przedstawienia przez wnioskodawcę dodatkowych informacji, dokumentów lub wyjaśnień.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję w sprawie zgody w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, mając na uwadze prawdopodobieństwo zapewnienia ciągłości działalności przedsiębiorstwa.

7. Decyzja w sprawie zgody zawiera:

- 1) datę wydania;
- 2) imię i nazwisko osoby wnioskującej lub oznaczenie podmiotu wnioskującego;
- 3) rozstrzygnięcie;
- 4) oznaczenie podmiotu wpisanego na listę, którego dotyczy zbycie lub obciążenie udziałów lub akcji;
- 5) oznaczenie organu wydającego;
- 6) podstawę prawną decyzji;
- 7) uzasadnienie;
- 8) podpis osoby wydającej decyzję;
- 9) pouczenie o prawie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki może ograniczyć zakres uzasadnienia decyzji w sprawie zgody ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

9. Od decyzji w sprawie zgody nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

10. Zawiadomienie stron o decyzji w sprawie zgody następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

11. Związanie organu wydaną decyzją w sprawie zgody i rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego następują z dniem następującym po dniu udostępnienia decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

12. Do postępowań w sprawie wydania decyzji w sprawie zgody, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art.

35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158 i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

13. Jeżeli przedmiotem zbycia lub obciążenia mają być udziały lub akcje podmiotu, wobec którego ustanowiono tymczasowy zarząd przymusowy, osoba wykonująca ten zarząd, jest stroną postępowania wszczętego wnioskiem, o którym mowa w ust. 2.

14. Zbycie lub obciążenie udziałów lub akcji podmiotu wpisanego na listę dokonane bez wymaganej zgody ministra właściwego do spraw gospodarki jest nieważne.

Oddział 2

Zarząd w celu zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych i zarząd w celu przejęcia własności środków finansowych lub zasobów gospodarczych

Art. 12. W przypadku zastosowania krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, może zostać ustanowiony tymczasowy zarząd przymusowy w celu zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli to zbycie jest niezbędne dla zapewnienia ciągłości działalności przedsiębiorstwa prowadzącego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu utrzymania:

- 1) miejsc pracy w tym przedsiębiorstwie lub
 - 2) ciągłości świadczenia usług użyteczności publicznej lub wykonywania innych zadań o charakterze publicznym w zakresie działalności tego przedsiębiorstwa
- zwany dalej „zarządem w celu zbycia”.

Art. 13. 1. Ustanowienie zarządu w celu zbycia następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję z urzędu albo na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1a, zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby lub oznaczenie podmiotu;
- 2) uzasadnienie.

4. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Od decyzji nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

6. Przed wydaniem decyzji o ustanowieniu zarządu w celu zbycia minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o

przekazanie informacji uzyskanych przez niego w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1.

7. W decyzji o ustanowieniu zarządu w celu zbycia wskazuje się osobę wykonującą zarząd oraz określa się:

- 1) osobę lub podmiot dysponujące środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi objętymi zarządem;
- 2) zakres środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia;
- 3) okres, na jaki zarząd w celu zbycia jest ustanawiany.

8. Decyzję o ustanowieniu zarządu w celu zbycia minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie przekazuje do wiadomości Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej i ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

9. Zawiadomienie stron o decyzji o ustanowieniu zarządu w celu zbycia następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

10. Związanie organu wydaną decyzją o ustanowieniu zarządu w celu zbycia, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego i zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji następują z dniem następującym po dniu udostępnienia decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

11. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o ustanowieniu zarządu w celu zbycia, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158 i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

12. Do skarg na decyzje, o których mowa w ust.1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi z wyjątkiem art. 152 § 1 tej ustawy.

13. Do chwili uprawomocnienia się wyroku zaskarżona decyzja zachowuje moc.

Art. 14. 1. Zarząd w celu zbycia można ustanowić na okres do 6 miesięcy z możliwością jego przedłużenia. Okresy, na jakie ustanawia się ten zarząd, nie mogą łącznie trwać dłużej niż 36 miesięcy.

2. Z dniem ustanowienia zarządu w celu zbycia osoba lub podmiot, o których mowa w art. 13 ust. 7 pkt 1, tracą prawo zarządu oraz możliwość korzystania ze środków finansowych i zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia i rozporządzania nimi.

Art. 15. 1. Osobą wykonującą zarząd w celu zbycia może być osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wykształcenie wyższe oraz doświadczenie w zakresie zarządzania działalnością przedsiębiorstw albo doradztwa gospodarczego;
- 3) nie orzeczono wobec niej prawomocnie:
 - a) zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 913),
 - b) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej odpowiadającej tej wykonywanej przez przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 12, ani środka zapobiegawczego w postaci nakazu powstrzymania się od tej działalności;
- 4) nie była uprzednio zatrudniona, nie pełniła funkcji kierowniczych ani nie miała udziałów ani akcji w przedsiębiorstwie, o którym mowa w art. 12.

2. Wynagrodzenie osoby wykonującej zarząd w celu zbycia określa się w umowie zawieranej między ministrem właściwym do spraw gospodarki a tą osobą. Wynagrodzenie to ustala się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1907).

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, może zawierać także inne postanowienia dotyczące wykonywania zarządu w celu zbycia.

Art. 16. 1. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia ustala środki finansowe lub zasoby gospodarcze należące do osoby lub podmiotu na dzień ustanowienia tego zarządu, w tym sporządza spis nieruchomości, środków pieniężnych, praw majątkowych i należności tej osoby lub tego podmiotu.

2. W okresie, na który ustanowiono zarząd w celu zbycia, osoba wykonująca ten zarząd może zbyć objęte nim środki finansowe lub zasoby gospodarcze w imieniu i na rzecz osoby lub podmiotu, do których należą te środki finansowe lub zasoby gospodarcze.

Art. 17. 1. Jeżeli w okresie, na który ustanowiono zarząd w celu zbycia, środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte tym zarządem nie zostaną w całości zbyte w sposób określony w art. 16 ust. 2, sąd rejonowy właściwy dla dzielnicy Śródmieście miasta stołecznego

Warszawy, zwany dalej w niniejszym oddziale „sądem”, zarządza zbycie tych środków finansowych lub zasobów gospodarczych przez osobę wykonującą ten zarząd. Poza tą osobą uczestnikami postępowania przed sądem są osoba lub podmiot, do których należą te środki lub zasoby.

2. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia występuje o zarządzenie zbycia w dniu następującym po upływie okresu, na który ustanowiono ten zarząd, a jeżeli ten dzień przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę – następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.

3. Wystąpienie o zarządzenie zbycia zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby lub oznaczenie podmiotu, do których należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu zbycia;
- 2) wskazanie danych identyfikujących przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 12;
- 3) szczegółowy wykaz i proponowany sposób zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia, które nie zostały zbyte w sposób określony w art. 16 ust. 2.

Art. 18. 1. Sąd wydaje postanowienie w sprawie zarządzenia zbycia w terminie 30 dni od dnia wystąpienia osoby wykonującej zarząd w celu zbycia. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

2. W postanowieniu w sprawie zarządzenia zbycia sąd określa sposób zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia i termin podjęcia czynności niezbędnych do ich zbycia przypadający niewcześnie niż w dniu, w którym postanowienie stało się prawomocne.

3. Na wniosek osoby wykonującej zarząd w celu zbycia sąd może zmienić postanowienie w sprawie zarządzenia zbycia, jeżeli zbycie w sposób określony w tym postanowieniu nie jest możliwe.

4. Do postępowania w sprawie zarządzenia zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, 473, 830, 1003 i 1046) o postępowaniu nieprocesowym.

5. Koszty związane z postępowaniem w sprawie zarządzenia zbycia, o którym mowa w art. 17 ust. 1, i z wykonaniem prawomocnego postanowienia kończącego sprawę poniesione przez osobę wykonującą zarząd w celu zbycia obciążają osobę lub podmiot, których środki finansowe lub zasoby gospodarcze są zbywane. Przepisy art. 22 stosuje się odpowiednio.

Art. 19. 1. Przedsiębiorstwo objęte zarządem w celu zbycia powinno zostać sprzedane jako całość, chyba że ze względów ekonomicznych lub z innych uzasadnionych przyczyn nie jest to możliwe.

2. Jeżeli osoba wykonująca zarząd w celu zbycia stwierdzi, że ze względów ekonomicznych lub z innych uzasadnionych przyczyn nie jest możliwa sprzedaż przedsiębiorstwa objętego tym zarządem jako całości, może ona sprzedać zorganizowaną część przedsiębiorstwa nadającą się do prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Jeżeli osoba wykonująca zarząd w celu zbycia stwierdzi, że ze względów ekonomicznych lub z innych uzasadnionych przyczyn nie jest możliwa sprzedaż zorganizowanej części przedsiębiorstwa nadającej się do prowadzenia działalności gospodarczej objętego tym zarządem, może ona sprzedać poszczególne środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte tym zarządem w innej formie zapewniającej osiągnięcie celu, o którym mowa w art. 12 pkt 1 lub 2.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do zbioru rzeczy lub praw objętych zarządem w celu zbycia.

5. Wybierając osobę lub podmiot, którym zostaną sprzedane środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu zbycia, osoba wykonująca ten zarząd bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) zdolność do wykorzystywania nabytych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich ekonomicznym i gospodarczym przeznaczeniem;
- 2) utrzymanie świadczenia usług użyteczności publicznej lub wykonywania innych zadań o charakterze publicznym na podstawie zbywanych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
- 3) dążenie do zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia w sposób zmierzający do zachowania liczby miejsc pracy;
- 4) ochronę bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 20. 1. Spółka z udziałem ponad połowy pracowników podmiotu, wobec którego ustanowiono zarząd w celu zbycia, zwana dalej „spółką pracowniczą”, ma pierwszeństwo w nabyciu przedsiębiorstwa tego podmiotu albo zorganizowanej części tego przedsiębiorstwa nadającej się do prowadzenia działalności gospodarczej. Prawo pierwszeństwa nie przysługuje, jeżeli poszczególne środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu zbycia

są sprzedawane w innej formie albo ich zbycie zostało zarządzane przez sąd postanowieniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

2. Możliwość skorzystania z prawa pierwszeństwa przysługuje spółce pracowniczej, jeżeli ma ona wymagane prawem koncesje lub inne zezwolenia publicznoprawne konieczne do prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem przedsiębiorstwa lub nadającej się do prowadzenia działalności gospodarczej zorganizowanej części tego przedsiębiorstwa będącego przedmiotem sprzedaży.

3. Warunek udziału ponad połowy pracowników, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli spółka została zawiązana przez ponad połowę pracowników podmiotu, wobec którego ustanowiono zarząd w celu zbycia, a udział ten nie spadł do połowy lub poniżej połowy do momentu realizacji prawa pierwszeństwa.

4. Pracownikiem jest pracownik w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, 807, 1423 i 1661 oraz z 2026 r. poz. 25, 473 i 1046).

5. Prawo pierwszeństwa jest realizowane w ten sposób, że przed sprzedażą przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części nadającej się do prowadzenia działalności gospodarczej wybranym osobie lub podmiotowi osoba wykonująca zarząd w celu zbycia jest obowiązana złożyć spółce pracowniczej ofertę sprzedaży i wyznaczyć tej spółce odpowiedni termin na jej przyjęcie. W przypadku nieprzyjęcia oferty przez spółkę pracowniczą osoba wykonująca zarząd w celu zbycia może sprzedać przedsiębiorstwo lub jego zorganizowaną część nadającą się do prowadzenia działalności gospodarczej wybranym osobie lub podmiotowi na warunkach określonych w ofercie złożonej spółce pracowniczej

Art. 21. 1. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia:

- 1) zapewnia ciągłość działalności przedsiębiorstwa,
- 2) zarządza przedsiębiorstwem, w szczególności na zarządcę przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych do właściwości władz i organów podmiotu, w tym reprezentuje ten podmiot,
- 3) wykonuje uprawnienia przysługujące podmiotowi, do którego należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu zbycia, w szczególności wykonuje prawa z akcji należących do tego podmiotu,

4) podejmuje działania niezbędne do zapobieżenia wykorzystaniu środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia do bezpośredniego lub pośredniego wspierania działań określonych w art. 4 ust. 1 pkt 2

– do czasu zbycia całości środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, osoba wykonująca zarząd w celu zbycia ma dostęp do wszystkich danych i informacji dotyczących przedsiębiorstwa, w szczególności do informacji objętych tajemnicą:

- 1) bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, 176, 331, 340, 644 i 846),
- 2) zawodową, o której mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.⁴⁾),
- 3) zawodową, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 595 i 846),
- 4) skarbową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622, 825, 846 i 875)

– i ma uprawnienia do dokonywania czynności wynikających z dostępu do tych danych i informacji.

3. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia ma obowiązek zachować w tajemnicy informacje, o których dowiedziała się w związku z realizacją swoich zadań. Obowiązek zachowania tych informacji w tajemnicy trwa także po upływie okresu, na który ustanowiono zarząd w celu zbycia.

4. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i art. 16 ust. 1, i o każdym przypadku zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych tym zarządem w ramach czynności przekraczających zwykły zarząd oraz jest obowiązana do przekazywania, na ich żądanie, szczegółowych wyjaśnień w zakresie objętym zarządem.

5. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia może wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o zmianę decyzji o ustanowieniu tego zarządu w zakresie

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863, z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556 oraz z 2026 r. poz. 176, 340, 484, 644 i 846.

określonym w art. 13 ust. 7 pkt 2. We wniosku wskazuje się środki finansowe lub zasoby gospodarcze, których on dotyczy.

Art. 22. 1. Koszty związane z wykonywaniem zarządu w celu zbycia obciążają osobę lub podmiot, do których należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte tym zarządem.

2. Jeżeli obciążenie osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, kosztami związanymi z wykonywaniem zarządu w celu zbycia nie jest możliwe, do czasu uzyskania środków z tytułu zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia, koszty te ponosi Skarb Państwa. Są one finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

3. W przypadku konieczności poniesienia przez Skarb Państwa kosztów związanych z wykonywaniem zarządu w celu zbycia osoba wykonująca ten zarząd ustanawia zabezpieczenie zwrotu tych kosztów od osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, do wysokości tych kosztów.

4. Koszty poniesione przez Skarb Państwa związane z wykonywaniem zarządu w celu zbycia ulegają zaspokojeniu ze środków uzyskanych z tytułu zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych tym zarządem. Jeżeli odzyskanie tych kosztów w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie jest możliwe, Skarb Państwa dochodzi ich od osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1. Jeżeli odzyskanie tych kosztów w sposób, o którym mowa w zdaniu drugim, nie jest możliwe, koszty te stają się kosztami Skarbu Państwa.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki kontroluje osobę wykonującą zarząd w celu zbycia w zakresie prawidłowości ponoszenia kosztów związanych z wykonywaniem tego zarządu. Do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 158).

Art. 23. Stosowanie krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2:

- 1) obejmuje środki z tytułu zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia uzyskane w sposób, o którym mowa w art. 16 ust. 2, albo na podstawie postanowienia sądu o zarządzeniu zbycia;
- 2) nie obejmuje czynności, o których mowa w art. 21 ust. 1, ani tych, o których mowa w art. 27 ust. 1;
- 3) nie obejmuje czynności podejmowanych przez osobę wykonującą zarząd w celu zbycia w zakresie określonym postanowieniem sądu o zarządzeniu zbycia;

4) nie obejmuje kosztów, o których mowa w art. 18 ust. 5.

Art. 24. 1. W przypadku zastosowania krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, może zostać ustanowiony tymczasowy zarząd przymusowy w celu przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotu innego niż Skarb Państwa własności środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do osoby albo podmiotu wpisanych na listę, zwany dalej „zarządem w celu przejęcia własności”, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony ważnego interesu publicznego, ochrony interesu ekonomicznego państwa lub ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa państwa.

2. Decyzję o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności wydaje z urzędu albo na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby lub oznaczenie podmiotu;
- 2) uzasadnienie.

4. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Od decyzji nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

6. Przed wydaniem decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o przekazanie informacji uzyskanych przez niego w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1.

7. W decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności wskazuje się osobę wykonującą zarząd oraz określa się:

- 1) osobę lub podmiot, do których należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu przejęcia własności;
- 2) zakres środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu przejęcia własności;
- 3) okres, na jaki zarząd w celu przejęcia własności jest ustanawiany.

8. Decyzję o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

9. Zawiadomienie stron o decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

10. Związanie organu wydaną decyzją o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego i zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji następują z dniem następującym po dniu udostępnienia decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

11. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158 i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

12. Do skarg na decyzje stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi z wyjątkiem art. 152 § 1 tej ustawy.

13. Do chwili uprawomocnienia się wyroku zaskarżona decyzja zachowuje moc.

Art. 25. 1. Zarząd w celu przejęcia własności można ustanowić na okres do 6 miesięcy z możliwością jego przedłużenia. Okresy, na jakie ustanawia się ten zarząd, nie mogą łącznie trwać dłużej niż 36 miesięcy.

2. Z dniem ustanowienia zarządu w celu przejęcia własności osoba lub podmiot, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 1, tracą prawo zarządu oraz możliwość korzystania ze środków finansowych i zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu przejęcia własności i rozporządzania nimi.

Art. 26. 1. Osobą wykonującą zarząd w celu przejęcia własności może być osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wykształcenie wyższe oraz doświadczenie w zakresie zarządzania działalnością przedsiębiorstw albo doradztwa gospodarczego;
- 3) nie orzeczono wobec niej prawomocnie:
 - a) zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe,
 - b) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej odpowiadającej tej wykonywanej przez osobę lub podmiot, do których należą środki

finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu przejęcia własności, ani środka zapobiegawczego w postaci nakazu powstrzymania się od tej działalności;

- 4) nie była uprzednio zatrudniona, nie pełniła funkcji kierowniczych ani nie miała udziałów ani akcji w podmiocie, wobec którego ustanowiono zarząd w celu przejęcia własności, ani nie była zatrudniona przez osobę, wobec której ustanowiono ten zarząd.

2. Wynagrodzenie osoby wykonującej zarząd w celu przejęcia własności jest ustalane na podstawie umowy zawieranej pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki a tą osobą. Wynagrodzenie jest ustalane na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, może zawierać także inne postanowienia dotyczące wykonywania zarządu w celu przejęcia własności.

4. Osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności ustala środki finansowe lub zasoby gospodarcze należące do osoby lub podmiotu na dzień ustanowienia tego zarządu, w tym sporządza spis nieruchomości, środków pieniężnych, praw majątkowych i należności tej osoby lub tego podmiotu.

Art. 27. 1. Osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności:

- 1) zapewnia ciągłość działalności przedsiębiorstwa,
- 2) zarządza przedsiębiorstwem, w szczególności na zarządcę przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych do właściwości władz i organów podmiotu, w tym reprezentuje ten podmiot,
- 3) wykonuje uprawnienia przysługujące podmiotowi, do którego należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu przejęcia własności, w szczególności wykonuje prawa z akcji należących do tego podmiotu,
- 4) podejmuje działania niezbędne do zapobieżenia wykorzystaniu środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu przejęcia własności do bezpośredniego lub pośredniego wspierania działań określonych w art. 4 ust. 1 pkt 2 – do czasu przejęcia własności.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności ma dostęp do wszystkich danych i informacji dotyczących przedsiębiorstwa, w szczególności do informacji objętych tajemnicą:

- 1) bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
- 2) zawodową, o której mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

-
- 3) zawodową, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,
- 4) skarbową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa – i ma uprawnienia do dokonywania czynności wynikających z dostępu do tych danych i informacji.

3. Osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności ma obowiązek zachować w tajemnicy informacje, o których dowiedziała się w związku z realizacją swoich zadań. Obowiązek zachowania tych informacji w tajemnicy trwa także po upływie okresu, na który ustanowiono ten zarząd.

4. Osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i art. 26 ust. 4, oraz jest obowiązana do przekazywania, na ich żądanie, szczegółowych wyjaśnień w zakresie objętym zarządem.

5. Osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności może wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o zmianę decyzji o ustanowieniu zarządu w zakresie określonym w art. 24 ust. 7 pkt 2. W wniosku wskazuje się środki finansowe lub zasoby gospodarcze, których on dotyczy.

6. Koszty związane z wykonywaniem zarządu w celu przejęcia własności obciążają osobę lub podmiot, do których należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte tym zarządem.

7. Jeżeli obciążenie osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 6, kosztami związanymi z wykonywaniem zarządu w celu przejęcia własności nie jest możliwe, do czasu uzyskania środków z odszkodowania przysługującego z tytułu przejęcia własności koszty te ponosi Skarb Państwa. Są one finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

8. W przypadku konieczności poniesienia przez Skarb Państwa kosztów związanych z wykonywaniem zarządu w celu przejęcia własności osoba wykonująca ten zarząd ustanawia zabezpieczenie zwrotu tych kosztów od osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 6, do wysokości tych kosztów.

9. Koszty poniesione przez Skarb Państwa związane z wykonywaniem zarządu w celu przejęcia własności potrąca się z odszkodowania przysługującego z tytułu przejęcia własności. Jeżeli odzyskanie tych kosztów w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie jest możliwe, Skarb Państwa dochodzi ich od osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 6. Jeżeli

odzyskanie tych kosztów w sposób, o którym mowa w zdaniu drugim, nie jest możliwe, koszty te stają się kosztami Skarbu Państwa.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki kontroluje osobę wykonującą zarząd w celu przejęcia własności w zakresie prawidłowości ponoszenia kosztów związanych z wykonywaniem tego zarządu. Do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej.

Art. 28. 1. Przejęcie własności następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki wydanej w okresie, na który ustanowiono zarząd w celu przejęcia własności.

2. Od decyzji nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. W decyzji o przejęciu własności określa się:

- 1) osobę lub podmiot, do których należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze, których własność podlega przejęciu;
- 2) środki finansowe lub zasoby gospodarcze, których własność podlega przejęciu;
- 3) wysokość odszkodowania przysługującego z tytułu przejęcia własności, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 9;
- 4) podmiot, na którego rzecz następuje przejęcie własności.

4. Przejęcie własności na rzecz podmiotu innego niż Skarb Państwa może nastąpić tylko wtedy, gdy podmiot ten na piśmie wyrazi na to zgodę przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1.

5. Ostateczna decyzja o przejęciu własności stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej.

6. Decyzję o przejęciu własności minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

7. Zawiadomienie stron o decyzji o przejęciu własności następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

8. Związanie organu wydaną decyzją o przejęciu własności i rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego następują z dniem następującym po dniu udostępnienia decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

9. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o przejęciu własności, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art.

35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 108, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158 i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 29. 1. Przejęcie własności następuje za odszkodowaniem odpowiadającym wartości rynkowej środków finansowych lub zasobów gospodarczych podlegających przejęciu.

2. Wartość rynkową środków finansowych lub zasobów gospodarczych ustala się na podstawie:

- 1) operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego według stanu środków finansowych lub zasobów gospodarczych podlegających przejęciu w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania – w przypadku nieruchomości;
- 2) aktualnej wyceny sporządzonej przez niezależny podmiot zewnętrzny o uznanej pozycji na rynku świadczonych usług mający umiejętności i doświadczenie niezbędne do sporządzenia takiej wyceny – w przypadku środków finansowych lub zasobów gospodarczych innych niż nieruchomości.

3. Środki z tytułu odszkodowania, o którym mowa w ust. 1, są objęte krajowym środkiem ograniczającym, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 9.

4. Jeżeli państwo objęte środkiem ograniczającym stosuje środek podobny skutkujący przejęciem lub ograniczeniem własności środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, obywatela Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z tych państw lub podmiotu mającego siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej lub w którymkolwiek z tych państw, to osobie lub podmiotowi, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, odszkodowanie nie przysługuje albo podlega ono proporcjonalnemu ograniczeniu.

5. Wysokość odszkodowania ustala się, biorąc pod uwagę rzeczywisty poziom ochrony własności środków finansowych lub zasobów gospodarczych, w tym sposób jej ograniczania i wysokość odszkodowań wypłacanych za jej przejęcie lub ograniczenie, należących do Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, obywatela Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z tych państw lub podmiotu mającego siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej lub w którymkolwiek z tych państw

Art. 30. 1. Jeżeli przejęcie własności następuje na rzecz Skarbu Państwa, odszkodowanie jest finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Jeżeli przejęcie własności następuje na rzecz podmiotu innego niż Skarb Państwa, odszkodowanie jest finansowane przez ten podmiot.

Art. 31. Minister właściwy do spraw wewnętrznych niezwłocznie po otrzymaniu decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności i decyzji o przejęciu własności zamieszcza na liście informacje o środkach finansowych lub zasobach gospodarczych objętych tymi decyzjami.

Art. 32. 1. Osobie lub podmiotowi, do których należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu zbycia lub zarządem w celu przejęcia własności, nie przysługują roszczenia odszkodowawcze wobec:

- 1) Skarbu Państwa;
- 2) osoby ani podmiotu, którym zbywa się środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu zbycia;
- 3) podmiotu innego niż Skarb Państwa, na którego rzecz następuje przejęcie własności;
- 4) osoby wykonującej zarząd w celu przejęcia własności z tytułu podejmowania działań określonych w przepisach związanych z tym zarządem;
- 5) osoby wykonującej zarząd w celu zbycia z tytułu podejmowania działań określonych w przepisach związanych z tym.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do roszczeń odszkodowawczych przysługujących na podstawie art. 29.

Art. 33. Zbycie środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem lub przejęcie ich własności mają skutki sprzedaży egzekucyjnej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Nabywca, Skarb Państwa lub podmiot inny niż Skarb Państwa, na którego rzecz następuje przejęcie własności, nie odpowiadają osobiście ani rzeczowo za zobowiązania osoby lub podmiotu, do których należały środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu przejęcia własności lub wobec których orzeczono przejęcie własności tych środków lub zasobów.

Oddział 3**Uprawnienia pracownicze**

Art. 34. 1. Pracodawca w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2026 r. poz. 186), zwanej dalej „ustawą o ochronie roszczeń pracowniczych”, wobec którego stosuje się krajowe środki ograniczające, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, zwany dalej „pracodawcą”, może wystąpić z wnioskiem o przyznanie z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „Funduszem”, świadczeń na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych.

2. Uprawnionymi do świadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, są:

- 1) pracownik w rozumieniu art. 10 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych,
- 2) były pracownik i uprawniony do renty rodzinnej członek rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika, o których mowa w art. 11 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych

– zwani dalej „osobami uprawnionymi”.

Art. 35. Przyznanie z Funduszu świadczeń na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, następuje pod następującymi warunkami:

- 1) na dzień złożenia wniosku przez pracodawcę jest on wpisany na listę;
- 2) należności pracownicze, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, nie mogą zostać zaspokojone przez pracodawcę z powodu braku środków finansowych w związku z wykonywaniem wobec niego krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2.

Art. 36. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 34 ust. 1, pracodawca składa w terminie miesiąca od dnia, w którym dowiedział się o wykonywaniu wobec niego krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2. Do wniosku dołącza się oświadczenia, o których mowa w art. 15 ust. 3a ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych. Pracodawca składa te oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Jest on obowiązany do zawarcia w oświadczeniach klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego

oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

2. Osoba uprawniona może złożyć wniosek o wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, niewcześniejszej niż po upływie 2 tygodni od dnia upływu terminu złożenia wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1. Do wniosku dołącza się oświadczenie o zatrudnieniu u pracodawcy oraz rodzaju i wysokości niezaspokojonych roszczeń, a także oświadczenia, o których mowa w art. 12a ust. 5 pkt 3 i 4 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych. Osoba uprawniona składa te oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Jest ona obowiązany do zawarcia w oświadczeniach klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 2 lub art. 34 ust. 1, składa się marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę pracodawcy, a w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą – właściwemu ze względu na adres głównego miejsca wykonywania działalności.

4. Do wniosków, o których mowa w ust. 2 lub art. 34 ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 1–3a oraz art. 16 ust. 2 i 2a ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych.

Art. 37. 1. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, marszałek województwa może wystąpić do właściwej terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przekazanie wykazu ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych przez pracodawcę, którego dotyczy wniosek, wskazując:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę skróconą pracodawcy;
- 2) numery NIP i REGON pracodawcy albo jeden z nich, jeżeli jest wystarczający do identyfikacji pracodawcy, a jeżeli pracodawcy nie nadano tych numerów albo jednego z nich – numer PESEL lub rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość pracodawcy.

2. Terenowa jednostka organizacyjna Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przekazuje marszałkowi województwa, w postaci papierowej lub elektronicznej, wykaz ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych na dzień sporządzenia wykazu, zawierający dla każdego ubezpieczonego:

- 1) imię i nazwisko;

- 2) numer PESEL, a jeżeli nie nadano mu numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) podstawę wymiaru składek z ostatniego dokumentu rozliczeniowego wraz z okresem rozliczeniowym, za który dokument ten został złożony.

Art. 38. 1. Świadczenia z Funduszu są przyznawane lub wypłacane na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, za okres nie dłuższy niż 3 miesiące bezpośrednio poprzedzające dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, jednak niewcześniejszy niż miesiąc bezpośrednio poprzedzający dzień wpisania pracodawcy na listę.

2. Łączna kwota świadczeń z Funduszu na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2.

Art. 39. Świadczenia na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 34 ust. 1, i świadczenia na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 6e ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, wypłaca się osobie uprawnionej łącznie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące i w łącznej kwocie za okres jednego miesiąca niewyższej niż kwota określona w art. 14 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, jeżeli świadczenia te przysługują w związku z zatrudnieniem u tego samego pracodawcy.

Art. 40. Przyznane na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1, środki finansowe Funduszu przekazane pracodawcy nie są objęte krajowym środkiem ograniczającym, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, w zakresie, w jakim z tych środków finansowych wypłaca się świadczenia, o których mowa w art. 34 ust. 1.

Art. 41. 1. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, oraz występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o informacje niezbędne do jego rozpatrzenia, w szczególności dotyczące

zastosowanych wobec pracodawcy krajowych środków ograniczających, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2, i odstępstw od stosowania tych środków.

2. Informacja uzyskana od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej może stanowić podstawę odmowy przyznania lub wypłaty świadczeń, o których mowa w art. 34 ust. 1, w całości lub w części.

3. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o sposobie rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2.

Art. 42. 1. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 34 ust. 1, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powodują z mocy prawa przejście na marszałka województwa działającego w imieniu dysponenta Funduszu roszczenia wobec pracodawcy albo innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy, w szczególności likwidatora albo członka zarządu, albo roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń. Przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

2. Marszałek województwa w prowadzonych postępowaniach o wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 34 ust. 1, a także w dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń jest uprawniony do uzyskiwania informacji, o których mowa w art. 22b ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych.

3. W sprawach nieuregulowanych w art. 34–42 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych z wyjątkiem art. 12a, art. 15a i art. 21a tej ustawy.

Oddział 4

Wykluczenie z postępowań i konkursów

Art. 43. 1. Z postępowań lub konkursu, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, zamawiający wyklucza:

- 1) wykonawcę i uczestnika konkursu, wobec których stosuje się krajowy środek ograniczający, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4;
- 2) wykonawcę i uczestnika konkursu, którego beneficjentem rzeczywistym w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu jest osoba, wobec której stosuje się krajowy środek ograniczający, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4;

3) wykonawcę i uczestnika konkursu, którego jednostką dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640 i 644) jest podmiot, wobec którego stosuje się krajowy środek ograniczający, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4.

2. Wykluczenie z postępowania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a, zamawiający realizuje wobec wykonawcy przez odrzucenie wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub odrzucenie oferty, niezaproszenie do złożenia oferty wstępnej, oferty podlegającej negocjacom, oferty dodatkowej, oferty lub oferty ostatecznej, niezaproszenie do negocjacji lub dialogu, a także przez nieprowadzenie z wykonawcą negocjacji ani dialogu oraz niezawarcie umowy z wykonawcą, odpowiednio do trybu stosowanego do udzielenia zamówienia publicznego i etapu prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

3. Wykluczenie z konkursu, o którym mowa art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a, zamawiający realizuje wobec uczestnika konkursu przez odrzucenie wniosku o dopuszczenie do udziału w konkursie, niezaproszenie do złożenia pracy konkursowej lub nieprzeprowadzenie oceny pracy konkursowej, odpowiednio do procedury stosowanej do przeprowadzenia konkursu i etapu prowadzonego konkursu.

4. Wykluczenie z postępowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. b oraz c, zamawiający realizuje przez odstąpienie od wszelkich czynności zmierzających do zawarcia umowy z wykonawcą, o którym mowa w ust. 1.

Art. 44. 1. Zamawiający odstępuje od umowy zawartej w trybie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych lub na podstawie innych przepisów dotyczących udzielania zamówień publicznych albo rozwiązuje umowę za wypowiedzeniem, jeżeli wykonawca tej umowy:

- 1) stosuje się wobec niego krajowy środek ograniczający, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 2 lub 4, i
- 2) nie uzyskał odstępstwa, o którym mowa w art. 10 lub art. 48 ust. 4.

2. Oświadczenie o odstąpieniu albo wypowiedzeniu umowy składa się w terminie 120 dni od dnia udostępnienia decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych o wpisie wykonawcy na listę w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Rozwiązanie umowy następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia oświadczenia o odstąpieniu albo wypowiedzeniu umowy.

Rozdział 3

Organy stosujące środki ograniczające

Art. 45. W sprawach stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej organami właściwymi w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej są:

- 1) dyrektorzy urzędów morskich – w sprawach dostępów do portów i śluz morskich;
- 2) Główny Inspektor Transportu Drogowego – w sprawach ograniczeń dotyczących przewoźników drogowych, transportu drogowego i przewozu drogowego;
- 3) Minister Sprawiedliwości – w sprawach danych statystycznych dotyczących postępowań przygotowawczych i sądowych w odniesieniu do przestępstw naruszeń środków ograniczających Unii Europejskiej;
- 4) minister właściwy do spraw energii – w sprawach ograniczeń w sektorze energii i związanych z bezpieczeństwem energetycznym kraju w zakresie bezpieczeństwa dostaw energii;
- 5) minister właściwy do spraw gospodarki – w sprawach ograniczeń dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów, sprzętu i technologii, w tym towarów i technologii podwójnego zastosowania, świadczenia pomocy technicznej oraz świadczenia usług, w tym usług ubezpieczenia i reasekuracji, a także w sprawach przyjmowania powiadomień o naruszeniu zakazów ustanowionych środkami ograniczającymi Unii Europejskiej pozostających we właściwości ministra właściwego do spraw gospodarki i w sprawach ograniczeń dotyczących wykonywania zamówień publicznych lub koncesji;
- 6) minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w sprawach ograniczeń w dziedzinie surowców energetycznych oraz bezpieczeństwa dostaw surowców energetycznych i paliw;
- 7) minister właściwy do spraw zagranicznych – w sprawach ograniczeń dotyczących:
 - a) działalności koniecznej do funkcjonowania misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z postanowieniami Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. poz. 232), i Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 24 kwietnia 1963 r. (Dz. U. z 1982 r. poz. 98), lub organizacji międzynarodowych mających immunitet zgodnie z prawem międzynarodowym,
 - b) świadczenia pomocy humanitarnej,

-
- c) bezpieczeństwa przestrzeni informacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) naczelnik urzędu celno-skarbowego – w sprawach przywozu i wywozu towarów do wyłącznego użytku osobistego osób lub na użytek misji dyplomatycznych państw obcych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również organizacji międzynarodowych mających siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej – w sprawach dotyczących blokowania nielegalnych treści w formie elektronicznej;
- 10) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w sprawach ograniczeń dotyczących ruchu lotniczego, w szczególności żądania informacji i przyjmowania powiadomień od operatorów;
- 11) przewodniczący właściwej izby morskiej – w sprawach dotyczących rejestrów statków morskich;
- 12) starosta właściwy w zakresie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego – w sprawach związanych z wykonywaniem transportu wobec przewoźników drogowych;
- 13) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – w sprawach ograniczeń o charakterze finansowym, zwolnień zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych i udostępnienia określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, w zakresie niezastrzeżonym dla Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz w zakresie przyjmowania informacji o depozytach i o wszelkich przekazach środków finansowych oraz ich analizy;
- 14) Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców – w sprawach ograniczeń dotyczących prawa wjazdu i pobytu na terytorium Unii Europejskiej.

Art. 46. W sprawach stosowania krajowych środków ograniczających, o których mowa w art. 5, organem właściwym jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 47. 1. Do zadań organów właściwych, o których mowa w art. 45, należą w szczególności:

- 1) współpraca i wymiana informacji z organami krajowymi;
- 2) współpraca i wymiana informacji z właściwymi organami innych państw, instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii Europejskiej, a także instytucjami zagranicznymi i organizacjami międzynarodowymi;

- 3) powiadamianie państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej o zamiarze zastosowania odstępstwa, zastosowanych odstępstwach i innych działaniach, na zasadach i w terminach określonych w środkach ograniczających Unii Europejskiej;
- 4) przekazywanie Zespołowi do spraw Środków Ograniczających informacji w przypadku stwierdzenia możliwości naruszenia zakazów, ograniczeń lub obowiązków wynikających ze środków ograniczających lub stanowiących takie środki, z poszanowaniem odrębnych przepisów dotyczących ochrony informacji prawnie chronionych i bez uszczerbku dla toczących się postępowań;
- 5) analizowanie i ocenianie, we współpracy z innymi organami stosującymi środki ograniczające, rozwiązań prawnych i przedstawianie opinii o potrzebie zmiany przepisów prawa dotyczących tych środków;
- 6) sporządzanie półrocznych raportów, w szczególności zawierających dane statystyczne, na temat wykonywania zobowiązań wynikających ze środków ograniczających i przekazywanie tych raportów Zespołowi do spraw Środków Ograniczających.

2. Organy administracji publicznej i inne podmioty publiczne udostępniają organom właściwym na ich wniosek informacje i dokumenty niezbędne do realizacji zadań organu właściwego i współpracują z organem właściwym w zakresie niezbędnym do skutecznego stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej.

Art. 48. 1. Zadania organów krajowych w sprawach odstępstw od zakazów określonych w środkach ograniczających Unii Europejskiej, na warunkach wskazanych w przepisach je wprowadzających, wykonują:

- 1) dyrektor urzędu morskiego – w sprawach udzielania statkom dostępu do portów i służ morskich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Główny Inspektor Transportu Drogowego – w sprawach odstępstw od zakazów dotyczących przewoźników drogowych, transportu drogowego i przewozu drogowego;
- 3) minister właściwy do spraw energii – w sprawach odstępstw od ograniczeń w sektorze energii i związanych z bezpieczeństwem energetycznym kraju w zakresie bezpieczeństwa dostaw energii;
- 4) minister właściwy do spraw gospodarki – w sprawach:
 - a) odstępstw od zakazu sprzedaży, kupna, dostawy, tranzytu, przekazania, udostępniania, przywozu lub wywozu bezpośrednio lub pośrednio sprzętu, towarów lub technologii, w tym towarów i technologii podwójnego zastosowania, materiałów lub oprogramowania,

-
- b) przyjmowania powiadomień o zastosowaniu wyjątku od eksporterów w zakresie towarów i technologii podwójnego zastosowania oraz innych towarów i technologii wskazanych w odrębnych przepisach,
 - c) świadczenia pomocy technicznej i usług pośrednictwa, związanych ze sprzętem, towarami lub technologiami,
 - d) odstępstw od zakazu wsparcia finansowego na rzecz wymiany handlowej,
 - e) odstępstw od zakazu świadczenia usług, w szczególności usług rachunkowych, audytowych, księgowych lub doradztwa podatkowego, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, usług w zakresie public relations, usług informatycznych i usług powiązanych, usług architektonicznych i inżynierskich, usług doradztwa prawnego i usług doradztwa informatycznego,
 - f) odstępstw od zakazu leasingu lub czarteru statków,
 - g) odstępstw od zakazu usług inwestycyjnych, usług ubezpieczenia i reasekuracji,
 - h) odstępstw związanych z wycofywaniem inwestycji z państwa objętego środkami ograniczającymi,
 - i) odstępstw od zakazu udzielenia i wykonywania zamówień publicznych lub koncesji, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 5) minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w sprawach stosowania odstępstw od ograniczeń w dziedzinie surowców energetycznych i paliw, w tym udostępniania zdolności magazynowania;
- 6) minister właściwy do spraw zagranicznych – w sprawach odstępstw od:
- a) zakazu działalności, która jest konieczna do funkcjonowania misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej, o ile z uwagi na charakter działalności zastosowanie odstępstwa nie jest zastrzeżone dla innych organów,
 - b) ograniczeń dotyczących świadczenia pomocy humanitarnej;
- 7) naczelnik urzędu celno-skarbowego – w sprawach odstępstw od zakazu przywozu i wywozu towarów do wyłącznego użytku osobistego osób lub na użytek misji dyplomatycznych państw obcych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również organizacji międzynarodowych mających siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

-
- 8) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w sprawach stosowania odstępstw:
- a) od zakazu startu z terytorium Unii Europejskiej, lądowania na nim i przelotu nad nim statków powietrznych,
 - b) od zakazu leasingu w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 296 z 25.10.2012, str. 1, z późn. zm.) lub czarteru statków powietrznych;
- 9) przewodniczący właściwej izby morskiej – w sprawach stosowania odstępstw od zakazu rejestrowania lub utrzymywania w rejestrze statków morskich;
- 10) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – w sprawach:
- a) zwolnień zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnienia określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, w zakresie niezastrzeżonym dla Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
 - b) odstępstw od środków ograniczających o charakterze finansowym, w tym od zakazu leasingu finansowego statków powietrznych i morskich;
- 11) Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców – w sprawach stosowania odstępstw od zakazu wjazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W toku postępowania dotyczącego stosowania odstępstw od zakazów określonych w środkach ograniczających Unii Europejskiej właściwy organ może wystąpić o wydanie opinii w sprawie zasadności zastosowania odstępstwa, zwolnień zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnienia określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych do podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym organów administracji publicznej, które mają informacje w zakresie objętym wystąpieniem. Opinię wydaje się w terminie 7 dni od dnia otrzymania wystąpienia.

3. O zastosowaniu odstępstwa od zakazów określonych w środkach ograniczających Unii Europejskiej właściwy organ rozstrzyga w drodze decyzji administracyjnej, z wyjątkiem spraw określonych w ust. 1 pkt 7, w których zwolnienie towaru do wnioskowanej procedury celnej stanowi odstępstwo od zakazu.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do krajowych środków ograniczających, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, z zachowaniem warunków wprowadzenia stosowania odstępstwa, jeżeli wynikają one z prawa Unii Europejskiej.

5. Od decyzji Szefa Krajowej Administracji Skarbowej wydanej w sprawie zwolnienia zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępniania określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych oraz w sprawach odstępstw od środków ograniczających o charakterze finansowym przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 49. W przypadkach nieobjętych niniejszym rozdziałem, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także z uwagi na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe organy właściwe, o których mowa w art. 48, mogą udzielić zezwolenia na inne działania pod warunkiem, że określone działanie nie narusza żadnego zakazu określonego w środkach ograniczających.

Art. 50. 1. Kontrolę przestrzegania środków ograniczających sprawują na zasadach określonych w przepisach odrębnych:

- 1) naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 2) Generalny Inspektor Informacji Finansowej – w odniesieniu do instytucji obowiązanych, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 3) Komisja Nadzoru Finansowego – w odniesieniu do podmiotów przez nią nadzorowanych, które są instytucjami obowiązаныmi, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 4) Inspekcja Transportu Drogowego i organy, których funkcjonariusze są uprawnieni do kontroli warunków i obowiązków przewozów drogowych określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1490, 1676, 1795 i 1843 oraz z 2026 r. poz. 875 i 982).

2. Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komisja Nadzoru Finansowego, Inspekcja Transportu Drogowego i organy, o których mowa w ust. 1 pkt 4, udostępniają naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, w celu realizacji przez niego zadań określonych w art. 59 ust. 2 pkt 1, informacje lub dokumenty pozyskane w toku kontroli, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw.

3. Do informacji udostępnianych przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej na podstawie ust. 2 przepisu art. 99 ust. 7 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu

pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Naczelnik urzędu celno-skarbowego przekazuje odpowiednio Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komisji Nadzoru Finansowego, Inspekcji Transportu Drogowego i organom, o których mowa w ust. 1 pkt 4, informacje o wyniku postępowania wszczętego wskutek przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, wraz z odpisem decyzji kończącej postępowanie albo informację, że postępowanie w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej nie zostanie wszczęte.

5. Naczelnicy urzędów celno-skarbowych, Generalny Inspektor Informacji Finansowej oraz Komisja Nadzoru Finansowego udostępniają informacje i dokumenty, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pozyskane w toku kontroli, o której mowa w ust. 1, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w celu realizacji jego zadań, o których mowa w art. 10, art. 45 pkt 13 i art. 48 ust. 1 pkt 10.

6. Kontrola udzielania zamówień publicznych w zakresie zgodności z art. 43 jest wykonywana zgodnie z art. 596 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

Rozdział 4

Współdziałanie organów stosujących środki ograniczające

Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych współdziała z organami administracji publicznej w kształtowaniu polityki państwa w zakresie stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw zagranicznych należą w szczególności:

- 1) przygotowywanie, we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej, stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w obszarze polityki dotyczącej środków ograniczających Unii Europejskiej;
- 2) podejmowanie, we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej, inicjatyw na forum organizacji międzynarodowych w zakresie stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej;
- 3) przygotowywanie propozycji nowych wpisów środków ograniczających Unii Europejskiej skierowanych wobec osób i podmiotów oraz koordynacja przeglądów obowiązujących środków ograniczających Unii Europejskiej;

-
- 4) koordynacja współpracy międzyresortowej w realizacji zobowiązań międzynarodowych wynikających ze stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej, w tym dotyczących zapobiegania obchodzeniu tych środków;
 - 5) współpraca i wymiana informacji z Komisją Europejską, Radą Unii Europejskiej, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i właściwymi organami innych państw członkowskich w sprawach monitorowania przestrzegania środków ograniczających Unii Europejskiej;
 - 6) przekazywanie Komisji Europejskiej powiadomień od instytucji i osób o zidentyfikowanych naruszeniach środków ograniczających Unii Europejskiej oraz informacji o nałożonych administracyjnych karach pieniężnych.

Art. 52. Do zadań ministra właściwego do spraw gospodarki należy zapewnienie informacji gospodarczej o wpływie środków ograniczających na przedsiębiorstwa działające w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 53. 1. Przy ministrze właściwym do spraw zagranicznych działa Zespół do spraw Środków Ograniczających, zwany dalej „Zespołem”.

2. Do zadań Zespołu należą:

- 1) zapewnienie właściwej realizacji zobowiązań międzynarodowych wynikających ze stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej i spójności stosowania krajowych środków ograniczających ze środkami ograniczającymi Unii Europejskiej;
- 2) koordynacja działań właściwych organów i wymiana między nimi informacji, w tym statystycznych, w celu analizy efektywności i skali stosowania środków ograniczających;
- 3) prowadzenie uzgodnień między właściwymi organami w celu wypracowania wspólnych priorytetów w stosowaniu prawa karnego i administracyjnego w zakresie środków ograniczających;
- 4) gromadzenie danych statystycznych od właściwych organów dotyczących wykonywania ustawy i środków ograniczających, w szczególności liczby zastosowanych odstępstw, wszczętych kontroli oraz nałożonych administracyjnych kar pieniężnych.

3. W skład Zespołu wchodzi:

- 1) przewodniczący Zespołu – sekretarz albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych, wskazany przez tego ministra;
- 2) członkowie – przedstawiciele wskazani przez:
 - a) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

-
- b) Szefa Agencji Wywiadu,
 - c) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
 - d) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
 - e) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
 - f) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego,
 - g) Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
 - h) Ministra Sprawiedliwości,
 - i) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - j) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - k) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - l) ministra, którego zakres działania, wyznaczony na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2025 r. poz. 780 oraz z 2026 r. poz. 160), obejmuje zadania związane z działalnością służb specjalnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 26 i 815),
 - m) Prokuratora Krajowego,
 - n) Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.

4. Przewodniczący Zespołu może z własnej inicjatywy albo na wniosek członka Zespołu zapraszać do udziału w pracach Zespołu inne osoby, w szczególności przedstawicieli innych organów właściwych.

5. Posiedzenia Zespołu odbywają się nierzadziej niż co 6 miesięcy, w terminach wyznaczonych przez przewodniczącego Zespołu.

6. Obsługę Zespołu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Art. 54. 1. Minister Sprawiedliwości przetwarza zanonimizowane dane statystyczne dotyczące środków ograniczających Unii Europejskiej obejmujące:

- 1) liczbę przestępstw zarejestrowanych i osądzonych,
- 2) liczbę umorzonych spraw sądowych, w tym z powodu upływu terminu przedawnienia dla danych przestępstw,
- 3) liczbę osób, które:
 - a) są ścigane,
 - b) zostały skazane,

-
- 4) liczbę podmiotów, które:
- a) są ścigane,
 - b) zostały skazane lub na które nałożono grzywnę,

5) rodzaj i wymiar nałożonych sankcji

– a także corocznie przekazuje je Komisji Europejskiej.

2. Minister Sprawiedliwości zapewnia publikację skonsolidowanego zestawienia danych statystycznych, o których mowa w ust. 1, co trzy lata.

Rozdział 5

Administracyjne kary pieniężne

Art. 55. Osoba lub podmiot, które z naruszeniem zakazu, ograniczenia lub obowiązku wynikających ze środków ograniczających:

- 1) bezpośrednio lub pośrednio udostępniają środki finansowe lub zasoby gospodarcze osobie lub podmiotowi wpisanym na listę lub osobie, podmiotowi lub organowi, wobec których stosuje się środki ograniczające Unii Europejskiej, albo na ich rzecz,
- 2) nie zamrażają środków finansowych, korzyści z nich pochodzących lub zasobów gospodarczych będących własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą, bezpośrednio lub pośrednio, osoby lub podmiotu wpisanych na listę lub osoby, podmiotu lub organu, wobec których stosuje się środki ograniczające Unii Europejskiej,
- 3) zawierają lub realizują umowy z państwem trzecim, jego organami lub podmiotem będącym bezpośrednio lub pośrednio własnością tego państwa lub jego organów lub kontrolowanym przez to państwo lub jego organy, lub z podmiotami lub organami objętymi środkiem ograniczającym,
- 4) realizują lub kontynuują transakcje z państwem trzecim, jego organami lub podmiotem będącym bezpośrednio lub pośrednio własnością tego państwa lub jego organów lub kontrolowanym przez to państwo lub jego organy, lub z podmiotami lub organami objętymi środkiem ograniczającym,
- 5) przyjmują darowizny, korzyści gospodarcze lub wsparcie, w tym finansowanie lub pomoc finansową,
- 6) bezpośrednio lub pośrednio obracają towarami, sprzętem, technologią lub oprogramowaniem lub je przywożą, wywożą, sprzedają, nabywają, zbywają, przekazują lub transportują, lub dokonują ich tranzytu, lub świadczą bezpośrednio lub pośrednio usługi pośrednictwa, pomocy technicznej lub inne usługi związane z tymi towarami,

-
- sprzętem, technologią lub oprogramowaniem, w szczególności usługi związane z ich dostarczaniem, wytwarzaniem, instalacją, utrzymaniem, używaniem lub aktualizacją, w tym usługi inwestycyjne i usługi ubezpieczenia i reasekuracji,
- 7) bezpośrednio lub pośrednio finansują sprzedaż, dostawę, przekazanie lub wywóz towarów, sprzętów, technologii lub oprogramowania lub udzielają na to pomocy finansowej, w tym za pomocą finansowych instrumentów pochodnych,
 - 8) sprzedają lub przekazują prawa własności intelektualnej, lub udzielają licencji na korzystanie z nich, lub przekazują tajemnicę przedsiębiorstwa, lub przyznają prawo dostępu do materiałów lub informacji chronionych prawami własności intelektualnej lub stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, związanych z towarami, sprzętem, technologią lub oprogramowaniem, lub z dostarczaniem, wytwarzaniem, utrzymywaniem lub używaniem tych towarów, sprzętów, technologii lub oprogramowania, lub przyznają prawo do ponownego wykorzystywania tych materiałów lub informacji,
 - 9) nie stosują umownego zakazu powrotnego wywozu do sprzedaży, dostawy, przekazania lub wywozu towarów lub technologii do państwa trzeciego,
 - 10) świadczą usługi finansowe lub prowadzą działalność finansową, w tym przyjmują depozyty, udzielają nowych pożyczek lub kredytów, lub uczestniczą w uzgodnieniach służących udzielaniu nowych pożyczek, kredytów lub innego sposobu finansowania, w tym w postaci kapitału własnego, lub świadczą usługi w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, usługi wydawania instrumentów płatniczych w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, usługi acquiringu w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, lub usługi transakcji płatniczych lub inicjowania płatności, lub emisji pieniądza elektronicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 21a tej ustawy,
 - 11) zapewniają ubezpieczenie lub reasekurację,
 - 12) świadczą usługi inne niż te, o których mowa w pkt 8 i 9, w szczególności usługi rachunkowe, audytowe, księgowe, doradztwa podatkowego, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej lub zarządzania, usługi w zakresie public relations, usługi informatyczne lub usługi z nimi powiązane, usługi architektoniczne lub inżynierskie, usługi doradztwa prawnego lub informatycznego, usługi inwestycyjne, usługi budowlane, zintegrowane usługi inżynierskie, usługi urbanistyczne, usługi

-
- doradztwa naukowego lub technicznego związanego z inżynierią, usługi w zakresie badań lub analiz technicznych, usługi reklamowe, usługi w zakresie badania rynku lub opinii publicznej, usługi w zakresie ratingu kredytowego, usługi subskrypcji związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego, komercyjne usługi wykorzystujące przestrzeń kosmiczną, usługi sztucznej inteligencji, usługi obliczeń wielkiej skali, w tym dostępu do obliczeń akcelеровanych przez procesory graficzne lub usługi obliczeń kwantowych, usługi związane z działalnością turystyczną lub usługi w zakresie monitorowania lub przechwytywania komunikacji internetowej lub telefonicznej,
- 13) kupują, sprzedają, świadczą, bezpośrednio lub pośrednio, usługi inwestycyjne lub pomocy w emisji, lub dokonują innych czynności związanych ze zbywalnymi papierami wartościowymi lub instrumentami rynku pieniężnego, w tym sprzedaży zbywalnych papierów wartościowych lub sprzedaży jednostki w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, które zapewniają ekspozycję na takie papiery wartościowe,
 - 14) dopuszczają do obrotu giełdowego lub świadczenia usług w systemach obrotu zarejestrowanych lub uznanych w Unii Europejskiej w odniesieniu do zbywalnych papierów wartościowych, podmiotów lub organów,
 - 15) sprzedają, dostarczają, przekazują lub wywożą banknoty,
 - 16) są właścicielami podmiotów lub organów świadczących usługi w zakresie portfela, rachunków lub przechowywania kryptoaktywów lub kontrolują takie podmioty lub organy, lub zajmują stanowisko w organach zarządzających tych podmiotów lub organów,
 - 17) nabywają nowe, rozszerzają dotychczasowe lub posiadają udziały w podmiotach lub organach,
 - 18) tworzą nowe spółki joint venture, oddziały lub przedstawicielstwa lub utrzymują istniejące spółki joint venture, oddziały lub przedstawicielstwa,
 - 19) zajmują stanowiska w organach zarządzających podmiotu lub organu,
 - 20) rejestrują trust lub podobne porozumienie prawne lub zapewniają mu adres siedziby statutowej, adres prowadzenia działalności lub adres administracyjny, lub świadczą na jego rzecz usługi zarządzania,
 - 21) wspierają finansowo wymianę handlową lub udzielają finansowania, w tym publicznego, lub pomocy finansowej na rzecz wsparcia wymiany handlowej z państwem trzecim, inwestycji w tym państwie lub inwestowania w przedsięwzięcia finansowane lub współfinansowane przez jego organy, lub uczestniczą w takich przedsięwzięciach, lub wnoszą w nie inny wkład,

-
- 22) nadają, umożliwiają, ułatwiają lub w inny sposób przyczyniają się do nadawania jakichkolwiek treści przez podmioty lub organy, wobec których stosuje się środki ograniczające Unii Europejskiej, w tym w drodze transmisji lub dystrybucji za pomocą dowolnych środków, takich jak telewizja kablowa, satelitarna lub internetowa lub usługi internetowe, internetowe platformy lub aplikacje służące do udostępniania plików, w tym plików wideo, lub reklamują produkty lub usługi w jakichkolwiek treściach wyprodukowanych lub nadawanych przez takie podmioty lub organy, w tym w drodze transmisji lub dystrybucji za pomocą takich środków,
- 23) udostępniają zdolność magazynowania,
- 24) wykonują transport drogowy lub przewóz drogowy,
- 25) wykonują bez zezwolenia lub z naruszeniem jego warunków określoną działalność,
- 26) udostępniają statkom porty morskie lub śluzę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 27) rejestrują lub utrzymują w rejestrze statek,
- 28) świadczą na terytorium Unii Europejskiej usługi ponownego załadunku do celów operacji przeładunku skroplonego gazu ziemnego lub świadczą pomoc techniczną, usługi pośrednictwa lub udzielania finansowania lub pomocy finansowej związane z usługami ponownego załadunku do celów operacji przeładunku skroplonego gazu ziemnego,
- 29) zawierają lub wykonują umowy leasingu lub czarteru statków lub statków powietrznych, świadczą lub nabywają usługi załogi, lub świadczą usługi ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne na rzecz statków, lub świadczą usługi klasyfikacji,
- 30) lądują na terytorium Unii Europejskiej, startują z niego lub przelatują nad nim,
- 31) umożliwiają wskazanej osobie wjazd na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub tranzyt przez to terytorium
- podlegają administracyjnej karze pieniężnej.

Art. 56. Osoba lub podmiot, które dopuszczają się obchodzenia środka ograniczającego przez:

- 1) wykorzystywanie lub przekazywanie osobie trzeciej lub zbywanie w inny sposób środków finansowych lub zasobów gospodarczych, będących bezpośrednio lub pośrednio własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą osoby, podmiotu lub organu objętych środkiem ograniczającym, dokonywane w celu ukrycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych, które mają zostać zamrożone zgodnie ze środkiem ograniczającym,

-
- 2) przekazywanie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji w celu ukrycia faktu, że osoba, podmiot lub organ jest właścicielem lub beneficjentem rzeczywistym środków finansowych lub zasobów gospodarczych, które mają zostać zamrożone zgodnie ze środkiem ograniczającym,
 - 3) naruszenie przez osobę lub przedstawiciela wyznaczonego podmiotu lub organu obowiązku zgłoszenia właściwym organom administracyjnym środków finansowych lub zasobów gospodarczych podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, będących ich własnością lub pozostających w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą,
 - 4) naruszenie obowiązku przekazania właściwym organom:
 - a) uzyskanych w związku z wykonywaną pracą lub działalnością gospodarczą informacji o informacjach mających ułatwić stosowanie środków ograniczających, o depozytach, transakcjach lub przekazach środków finansowych, o aktywach lub kontrahentach, lub o zamrożonych środkach finansowych lub zasobach gospodarczych będących własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą wskazanej osoby, wskazanego podmiotu lub wskazanego organu albo osób lub podmiotów wpisanych na listę lub objętych środkiem ograniczającym Unii Europejskiej, znajdujących się na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - b) informacji o lotach nieregularnych w celu weryfikacji, czy lot nie narusza zakazu lotów stanowiącego środek ograniczający Unii Europejskiej,
 - c) informacji o jakichkolwiek transakcjach zakupu, przywozu lub przekazania do Unii Europejskiej kondensatów gazu ziemnego,
 - 5) podjęcia świadomego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów określonych w art. 55, w tym przez uczestniczenie w takich działaniach bez rozmyślnego dążenia do celu lub skutku, ale ze świadomością, że takie uczestniczenie może mieć ten cel lub skutek, i akceptowanie takiej możliwości
- podlegają administracyjnej karze pieniężnej.

Art. 57. Osoba lub podmiot wykluczone na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 z postępowania zmierzającego do udzielenia zamówienia publicznego lub z konkursu, które w okresie wykluczenia ubiegają się o udzielenie zamówienia publicznego lub dopuszczenie do udziału w konkursie lub biorą udział w postępowaniu zmierzającym do udzielenia zamówienia publicznego lub w konkursie, podlegają administracyjnej karze pieniężnej.

Art. 58. 1. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do osoby, jeżeli czyn, o którym mowa w art. 55 lub art. 56, wyczerpuje znamiona przestępstwa, o którym mowa w rozdziale 6.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do podmiotów, które w związku z czynem, o którym mowa w art. 55 lub art. 56, podlegają odpowiedzialności na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822 oraz z 2026 r. poz. 516).

Art. 59. 1. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 55–57, nakłada się w drodze decyzji administracyjnej w wysokości do 20 000 000 zł.

2. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) art. 55 i art. 56, nakłada naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 2) art. 57, nakłada Prezes Urzędu Zamówień Publicznych.

Art. 60. 1. Ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, naczelnik urzędu celno-skarbowego uwzględnia:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 3) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli te straty można ustalić;
- 4) uprzednie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 55–57, lub administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 lub 1a, art. 7 ust. 6, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 12 lub art. 14c ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) współpracę z organem prowadzącym postępowanie w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 7) w przypadku osoby– warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do administracyjnych kar pieniężnych nakładanych przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

Art. 61. 1. Wpływy z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 55–57, stanowią dochód budżetu państwa.

2. Administracyjna kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, 516, 739 i 1003).

Art. 62. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy waga naruszenia środków ograniczających jest znikoma, właściwe organy, o których mowa w art. 59 ust. 2, mogą, w drodze decyzji, odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 63. 1. Kto wbrew zakazowi, ograniczeniu lub obowiązкови stanowiącemu środek ograniczający:

- 1) bezpośrednio lub pośrednio udostępnia środki finansowe lub zasoby gospodarcze podmiotowi podlegającemu albo na jego rzecz,
- 2) nie zamraża środków finansowych lub zasobów gospodarczych będących własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą, bezpośrednio lub pośrednio, podmiotu podlegającego,
- 3) zawiera lub realizuje umowę lub realizuje lub kontynuuje transakcję z państwem trzecim, jego organem lub podmiotem będącym własnością lub kontrolowanym, bezpośrednio lub pośrednio, przez to państwo lub jego organ

– podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Jeżeli czyn określony w ust. 1 dotyczy mienia znacznej wartości, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

3. Nie podlega karze sprawca czynu określonego w ust. 1 pkt 3, jeżeli wartość umowy lub transakcji wynosi mniej niż 800 zł.

Art. 64. Kto wbrew zakazowi stanowiącemu środek ograniczający umożliwia osobie wjazd na lub tranzyt przez terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 65. 1. Kto wbrew zakazowi lub ograniczeniu stanowiącemu środek ograniczający związany z określonym towarem obraca tym towarem lub go przywozi, wywozi, sprzedaje, nabywa, zbywa, przekazuje, transportuje lub dokonuje jego tranzytu, lub świadczy usługi

pośrednictwa, pomocy technicznej lub inne usługi związane z tym towarem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

2. Jeżeli czyn określony w ust. 1 dotyczy mienia znacznej wartości, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

3. W wypadku mniejszej wagi sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

4. Kto narusza zakaz lub ograniczenie stanowiące środek ograniczający związany z towarem wymienionym we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej lub produktem podwójnego zastosowania wymienionym w załączniku I lub IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiającego unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz. Urz. UE L 206 z 11.06.2021, str. 1, z późn. zm.), obracając tym towarem lub tym produktem lub je przywożąc, wywożąc, sprzedając, nabywając, zbywając, przekazując, transportując lub dokonując ich tranzytu, lub świadcząc usługi pośrednictwa, pomocy technicznej lub inne usługi związane z tym towarem lub produktem, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

5. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 4 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

6. Sąd może orzec przepadek towaru lub produktu stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w ust. 1–4, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 66. 1. Kto wbrew zakazowi lub ograniczeniu stanowiącemu środek ograniczający prowadzi działalność finansową lub świadczy usługi finansowe lub inne niż finansowe, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew zakazowi lub ograniczeniu stanowiącemu środek ograniczający wykonuje bez zezwolenia lub z naruszeniem jego warunków określoną działalność.

3. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, osiąga znaczną korzyść majątkową, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 67. 1. Kto, w celu ukrycia, wykorzystuje, przekazuje osobie trzeciej lub zbywa środki finansowe lub zasoby gospodarcze, które zgodnie ze środkiem ograniczającym mają zostać zamrożone i bezpośrednio lub pośrednio stanowią własność lub pozostają w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu podlegającego, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Tej samej karze podlega, kto, w celu ukrycia, przekazuje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje co do własności lub osoby beneficjenta rzeczywistego środków finansowych lub zasobów gospodarczych, które zgodnie ze środkiem ograniczającym mają zostać zamrożone.

3. Kto wbrew obowiązкови stanowiącemu środek ograniczający nie zawiadamia właściwego organu o środkach finansowych lub zasobach gospodarczych będących własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu podlegającego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

4. Kto wbrew obowiązкови stanowiącemu środek ograniczający nie przekazuje właściwemu organowi informacji, które uzyskał w związku z wykonywaną pracą lub działalnością gospodarczą, o zamrożonych środkach finansowych lub zasobach gospodarczych będących własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu podlegającego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

5. Tej samej karze podlega, kto wbrew obowiązкови stanowiącemu środek ograniczający nie przekazuje właściwemu organowi informacji, które uzyskał w związku z wykonywaną pracą lub działalnością gospodarczą, o niezamrożonych środkach finansowych lub zasobach gospodarczych będących własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu podlegającego.

Art. 68. W sprawach, o których mowa w niniejszym rozdziale, w pierwszej instancji orzeka sąd okręgowy.

Art. 69. Jeżeli czyn, o którym mowa w niniejszym rozdziale, był w czasie jego popełnienia bezprawny w związku z obowiązywaniem w tym czasie środków ograniczających, a w czasie następującym po popełnieniu czynu, wskutek ich zmiany lub uchylecia, przestał być bezprawny, do czynu tego stosuje się przepisy obowiązujące w czasie jego popełnienia, w tym przepisy o zatarciu skazania.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach

Art. 70. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.⁵⁾) w art. 19 w ust. 1 w pkt 9 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) o których mowa w rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...).”.

Art. 71. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 902 i 988) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy:

1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa wdraża postanowienia:”;

2) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających i sankcji za takie naruszenia oraz zmiany dyrektywy (UE) 2018/1673 (Dz. Urz. UE L 2024/1226 z 29.04.2024).”.

Art. 72. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, 421, 638, 760, 882 i 901) w art. 237 w § 3 po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) przestępstw określonych w rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...);”.

Art. 73. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869, z późn. zm.⁶⁾) w art. 44 w ust. 1 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:

„2d) dane o osobie wykonującej tymczasowy zarząd przymusowy, o którym mowa w art. 12 lub art. 24 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...), ze wskazaniem okresu, na jaki ten zarząd ustanowiono, albo dane o osobie wykonującej tymczasowy zarząd przymusowy, o którym mowa w art. 6a ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 718 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 187, 421, 646, 760, 815, 821, 864 i 1004).

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1556 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 119, 176, 252, 346 i 644.

wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514), ze wskazaniem okresu, na jaki ten zarząd ustanowiono;”.

Art. 74. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622, 825, 846 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 119zt po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego – w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań – za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, na zasadach i w trybie określonych w art. 38 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2026 r. poz. 157);”;

2) w art. 297 w § 1:

a) pkt 2b i 2c otrzymują brzmienie:

„2b) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, naczelnikom urzędów celno-skarbowych oraz Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514) oraz ustawie z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...);

2c) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – w zakresie niezbędnym do podejmowania inicjatyw w zakresie stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej, o których mowa w ustawie z dnia ... o środkach ograniczających;”;

b) po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego;”;

3) w art. 297e w § 1:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego;”;

- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego oraz ustawie z dnia ... o środkach ograniczających,”
- c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – w zakresie niezbędnym do podejmowania inicjatyw w zakresie stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej, o których mowa w ustawie z dnia ... o środkach ograniczających,”;
- 4) w art. 298 w pkt 5b po wyrazach „Żandarmerii Wojskowej” dodać przecinek i wyrazy „Służbie Kontrwywiadu Wojskowego”.

Art. 75. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, 176, 331, 340, 644 i 846) w art. 106d w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

- „4) wystąpienia ryzyka obchodzenia środków ograniczających, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...);
- 5) uzasadnionego podejrzenia popełnienia któregośkolwiek z przestępstw określonych w rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających.”.

Art. 76. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1582 oraz z 2026 r. poz. 471) uchyla się art. 6b.

Art. 77. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2023 r. poz. 1309 oraz z 2026 r. poz. 1004) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18 w zdaniu pierwszym po wyrazach „interes polskiej gospodarki morskiej” dodaje się wyrazy „lub zobowiązania międzynarodowe, w tym wynikające ze środków

ograniczających Unii Europejskiej, o których mowa w ustawie z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. poz. ...)”;

2) w art. 31 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wykreśla się z rejestru okrętowego statek:

- 1) który zatonął lub uległ zniszczeniu;
- 2) który zaginął;
- 3) który utracił polską przynależność;
- 4) który utracił charakter statku morskiego;
- 5) ze względu na zobowiązania międzynarodowe, w tym wynikające ze środków ograniczających Unii Europejskiej, o których mowa w ustawie z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...).”.

Art. 78. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2026 r. poz. 937 i 1003) w art. 27 w ust. 1 w pkt 3 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...)”.

Art. 79. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822 oraz z 2026 r. poz. 516) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„1) Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających i sankcji za takie naruszenia oraz zmiany dyrektywy (UE) 2018/1673 (Dz. Urz. UE L 2024/1226 z 29.04.2024).”;

2) w art. 4a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku popełnienia czynu zabronionego, wymienionego w art. 16 ust. 1 pkt 22, przez osobę, o której mowa w art. 3, podmiot zbiorowy podlega odpowiedzialności niezależnie od wydania wyroku albo orzeczenia, o których mowa w art. 4.”;

3) art. 7a otrzymuje brzmienie:

„Art. 7a. 1. W przypadku określonym w art. 4a ust. 1 wobec podmiotu zbiorowego sąd orzeka karę pieniężną w wysokości od 10 000 do 5 000 000 złotych.

2. W przypadku określonym w art. 4a ust. 2 wobec podmiotu zbiorowego sąd orzeka karę pieniężną w wysokości od 10 000 do 200 000 000 złotych lub 5% przychodu

osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy, w którym popełniono czyn zabroniony będący podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego.”;

- 4) w art. 16 w ust. 1 w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu: „22) określone w rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...)”.

Art. 80. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.⁷⁾) w art. 150 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) osobie wykonującej tymczasowy zarząd przymusowy w celu zbycia na podstawie art. 12 lub tymczasowy zarząd przymusowy w celu przejęcia własności na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...) w zakresie niezbędnym do wykonywania tych zarządów;”.

Art. 81. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 1164 i 1794) w art. 2a:

- 1) w ust. 1 po wyrazach „art. 432” dodać przecinek i wyrazy „art. 435 ust. 1 pkt 4, 7 i 9, art. 436 ust. 1 pkt 1, art. 438 ust. 1 pkt 9 i 11”;
- 2) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) art. 3 pkt 20–22, art. 58, art. 59, art. 60 ust. 1 pkt 17 i 17a, art. 66 ust. 1, 2 i 3, art. 67–71, art. 73, art. 74, art. 74a, art. 77 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 lit. a i e oraz ust. 7 i 8, art. 78 ust. 1 i 2, art. 79 ust. 1–4, przepisy wydane na podstawie art. 80 ust. 1, art. 96, przepisy wydane na podstawie art. 97 ust. 1, art. 360–379, art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. c, art. 429 ust. 1 pkt 1, art. 443 ust. 1 pkt 5, 6 i 8 oraz ust. 2, art. 448 oraz art. 449a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”.

Art. 82. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 935 i 1003) w art. 16 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w tym obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w zakresie informacji stanowiących tajemnicę bankową, przekazanie wniosku do ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. poz. ...) lub art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863, z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556 oraz z 2026 r. poz. 176, 340, 484, 644 i 846.

narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514), a także przekazanie dalszych informacji w uzupełnieniu tego wniosku.”.

Art. 83. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 435 w ust. 1 w pkt 8 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) cudzoziemiec został wpisany na listę, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...), a zakres środków określonych względem niego w decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 4 tej ustawy, obejmuje wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.”;
- 2) w art. 436 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a po wyrazach „bezpieczeństwa narodowego, lub” dodaje się wyrazy „listę, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających, lub”;
- 3) w art. 437 w ust. 1 w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) została wydana decyzja o zastosowaniu odstępstwa, o której mowa w art. 48 ust. 3 i 4 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających, dotycząca podstawy umieszczenia danych cudzoziemca w wykazie.”;
- 4) w art. 438 w ust. 1 w pkt 10 w lit. e kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) umieszczenia na liście, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających.”;
- 5) w art. 440 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w art. 435 ust. 1 pkt 9, Szef Urzędu z urzędu umieszcza dane cudzoziemca w wykazie lub usuwa te dane w przypadku wykreślenia cudzoziemca z listy, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających, lub cofnięcia stosowania wobec niego krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 tej ustawy.”;
- 6) w art. 443 w ust. 1:
 - a) w pkt 7 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,
 - b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wpis na listę, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających.”.

Art. 84. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 17a i 17b,
 - b) po pkt 17b dodaje się pkt 17c w brzmieniu:

„17c) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 10, art. 45 pkt 8 i 13, art. 48 ust. 1 pkt 7 i 10 oraz ust. 4, art. 49 oraz art. 59 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 45 w ust. 1 wyraz „17a” zastępuje się wyrazem „17c”;
- 3) w art. 54 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 6–8,
 - b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) regulujących środki ograniczające, o których mowa w ustawie z dnia ... o środkach ograniczających, z wyjątkiem przepisów regulujących przestrzeganie środków ograniczających, w sprawach przestrzegania których są właściwe organy, o których mowa w art. 45 pkt 1, 2, 10, 11 i 14 tej ustawy.”;
- 4) w art. 59 w ust. 2 wyrazy „art. 62 ust. 5 pkt 13–15” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 5 pkt 15 i 16”;
- 5) w art. 62 w ust. 5:
 - a) uchyla się pkt 13 i 14,
 - b) w pkt 15 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) przestrzegania przepisów regulujących stosowanie środków ograniczających, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających, w zakresie zamrażania zasobów gospodarczych”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1423, 1820 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 415, 483 i 846.

6) w art. 84:

a) w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „2–9 i” zastępuje się wyrazami „2–5, 9 i 10 oraz”,

b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 9 i 10.”;

7) w art. 89 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe dokumenty mające znaczenie dla kontroli celno-skarbowej w zakresie przestrzegania w obrocie towarowym z zagranicą środków ograniczających, o których mowa w ustawie z dnia ... o środkach ograniczających, i osoby obowiązane do ich przechowywania, mając na uwadze zapewnienie jednolitości procedur kontrolnych oraz konieczność skutecznego zapobiegania nieprawidłowościom w stosowaniu tych środków i wykrywania tych nieprawidłowości.”;

8) w art. 118 w ust. 1 w pkt 9 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) określonych w rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających”;

9) uchyla się dział Va.

Art. 85. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669 oraz z 2026 r. poz. 875):

1) w art. 105 w ust. 3 w pkt 4 po wyrazach „środków ograniczających” dodaje się wyrazy „oraz w związku z realizacją zadań wynikających z ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...)”;

2) w art. 106 w ust. 1a wyrazy „art. 105 ust. 1 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 105 ust. 1 i ust. 3 pkt 4”;

3) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:

„Art. 149a. 1. Przepisu art. 149 nie stosuje się do osoby fizycznej, której czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa, o którym mowa w rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...).

2. Przepisu art. 149 nie stosuje się do podmiotów, które podlegają odpowiedzialności na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822 oraz z 2026 r. poz. 516).”.

Art. 86. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Do skarg na decyzje, o których mowa w art. 3 ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846), z wyłączeniem art. 152 § 1 tej ustawy.

5. Do chwili uprawomocnienia się wyroku zaskarżona decyzja zachowuje moc.”;

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Do odstępstw od środków, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2, przepisy art. 10, art. 48 ust. 1 pkt 10 lit. a, ust. 2, 3 i 5 oraz art. 49 ustawy z dnia ... ośrodkach ograniczających (Dz. U. ...) stosuje się odpowiednio.”;

- 3) po art. 5 dodaje się art. 5a i art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informacje niezbędne do realizacji zadań określonych w ustawie;
- 2) właściwemu marszałkowi województwa informacje niezbędne do realizacji zadań określonych w art. 6e ustawy.

Art. 5b. Kontrolę przestrzegania przepisów regulujących stosowanie środków, o których mowa w art. 1, w ramach sprawowanego nadzoru lub kontroli, sprawują także, na zasadach określonych w przepisach odrębnych:

- 1) Generalny Inspektor Informacji Finansowej – w odniesieniu do instytucji obowiązanych, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 2) Komisja Nadzoru Finansowego – w odniesieniu do podmiotów przez nią nadzorowanych, które są instytucjami obowiązanymi, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”;

4) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba lub podmiot, które z naruszeniem zakazu, ograniczenia lub obowiązku wynikających ze środków, o których mowa w art. 1 pkt 1, 2 lub 4:

- 1) bezpośrednio lub pośrednio udostępniają środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze osobie lub podmiotowi wpisanym na listę albo na ich rzecz,
- 2) nie zamrażają środków finansowych, korzyści z nich pochodzących, funduszy lub zasobów gospodarczych będących własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą, bezpośrednio lub pośrednio, osoby lub podmiotu wpisanych na listę,
- 3) świadczą usługi finansowe lub prowadzą działalność finansową osobom lub podmiotom wpisanym na listę,
- 4) świadczą usługi inne niż finansowe osobom lub podmiotom wpisanym na listę,
- 5) umożliwiają osobie wpisanej na listę wjazd na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub tranzyt przez to terytorium

– podlegają administracyjnej karze pieniężnej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osoba lub podmiot, które dopuszczają się obchodzenia środków, o których mowa w art. 1 pkt 1 lub 2, przez:

- 1) wykorzystywanie lub przekazywanie osobie trzeciej lub zbywanie w inny sposób środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych, będących bezpośrednio lub pośrednio własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą osoby lub podmiotu wpisanych na listę, dokonywane w celu ukrycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych, które mają zostać zamrożone zgodnie z zastosowanym środkiem,
- 2) przekazywanie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji w celu ukrycia faktu, że osoba lub podmiot wpisane na listę są właścicielem lub beneficjentem rzeczywistym środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych, które mają zostać zamrożone zgodnie z zastosowanym środkiem,
- 3) naruszenie przez osobę lub przedstawiciela wyznaczonego podmiotu wpisanych na listę obowiązku zgłoszenia właściwym organom administracyjnym środków finansowych lub zasobów gospodarczych

podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, będących ich własnością, pozostających w posiadaniu, lub pod ich kontrolą,

- 4) naruszenie obowiązku przekazania właściwym organom informacji, uzyskanych w związku z wykonywaną pracą lub działalnością gospodarczą, o zamrożonych środkach finansowych, funduszach lub zasobach gospodarczych będących własnością lub pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą osoby lub podmiotu wpisanych na listę, znajdujących się na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej

– podlegają administracyjnej karze pieniężnej.”,

- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia się:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 3) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli te straty można ustalić;
- 4) uprzednie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 lub 1a, art. 7 ust. 6, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 12 lub art. 14c ust. 1, lub administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 55–57 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) współpracę z organem prowadzącym postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana.

2b. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy waga naruszenia środków, o których mowa w art. 1 pkt 1, 2 lub 4, jest znikoma, naczelnik urzędu celno-skarbowego może, w drodze decyzji, odstąpić od nałożenia kary pieniężnej.

2c. Przepisów ust. 1 i 1a nie stosuje się do osoby fizycznej, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa, o którym mowa w rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających.

-
- 2d. Przepisów ust. 1 i 1a nie stosuje się do podmiotów, które w związku z czynem, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, podlegają odpowiedzialności na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822 oraz z 2026 r. poz. 516).”;
- 5) użyte w art. 6 w ust 2 i 4, w art. 7 w ust. 6–8, w art. 12 w ust. 1–3 i 5, w art. 13 w ust. 12–15 i w art. 14c w ust. 1–4, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „kara pieniężna” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „administracyjna kara pieniężna”;
- 6) w art. 6a:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Do skarg na decyzje, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846), z wyłączeniem art. 152 § 1 tej ustawy.
- 2b. Do chwili uprawomocnienia się wyroku zaskarżona decyzja zachowuje moc.”,
- b) ust. 9a otrzymuje brzmienie:
- „9a. Umowa, o której mowa w ust. 9, może zawierać także inne postanowienia dotyczące wykonywania zarządu.”,
- c) ust. 15 otrzymuje brzmienie:
- „15. W okresie, na który ustanowiono zarząd, określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2, zarządca działający w imieniu i na rzecz osoby lub podmiotu, wobec których zarząd ustanowiono, może na podstawie udzielonego przez nie pełnomocnictwa zbyć środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze objęte zarządem. Pełnomocnictwo nie jest wymagane do dokonywania zbycia w ramach czynności zwykłego zarządu. Do zbycia środków, funduszy lub zasobów gospodarczych przepisy art. 11 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających stosuje się odpowiednio.”,
- d) w ust. 24 po wyrazie „innych” dodaje się wyraz „uzasadnionych”;
- 7) w art. 6b:
- a) w ust. 9 skreśla się wyrazy „, z tym że jeżeli odszkodowanie wynika z przejęcia własności akcji lub udziałów, odszkodowanie to może być finansowane ze środków Funduszu Inwestycji Kapitałowych, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 16

grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125, 834, 1823, 1897 i 1940)”,

- b) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Jeżeli państwo objęte środkiem, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających, stosuje środek podobny skutkujący przejęciem lub ograniczeniem własności środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych należących do Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, obywatela Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z tych państw lub podmiotu mającego siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej lub w którymkolwiek z tych państw, to osobie lub podmiotowi, wobec których stosuje się środki, o których mowa w art. 1, odszkodowanie nie przysługuje albo podlega ono proporcjonalnemu ograniczeniu.

11. Wysokość odszkodowania ustala się, biorąc pod uwagę rzeczywisty poziom ochrony własności środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych, w tym sposób jej ograniczania i wysokość odszkodowań wypłacanych za jej przejęcie lub ograniczenie, należących do Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, obywatela Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z tych państw lub podmiotu mającego siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej lub w którymkolwiek z tych państw.”;

- 8) w art. 6d dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do roszczeń odszkodowawczych przysługujących na podstawie art. 6b ust. 4 i 10.”.

- 9) w art. 6e:

- a) w ust. 12 wyraz „świadczenia” zastępuje się wyrazem „świadczeń”,

- b) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Świadczenia na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w ust. 1, i świadczenia na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających, wypłaca się osobie uprawnionej łącznie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące i w łącznej kwocie za okres

jednego miesiąca niewyższej niż kwota określona w art. 14 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, jeżeli świadczenia te przysługują w związku z zatrudnieniem u tego samego pracodawcy.”,

c) uchyla się ust. 14,

d) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 5, oraz występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o informacje niezbędne do jego rozpatrzenia, w szczególności dotyczące zastosowanych wobec pracodawcy środków, o których mowa w art. 1 pkt 1 lub 2, i odstępstw od stosowania tych środków.”;

10) w art. 7 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Przepisy art. 6 ust. 2a i 2b stosuje się odpowiednio do administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w ust. 6.”;

11) w art. 14a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli organ celny zażąda oświadczenia producenta, o którym mowa w ust. 3, osoba lub podmiot, o których mowa w ust. 1, w terminie do 90 dni od dnia wyprowadzenia towarów poza obszar celny Unii Europejskiej przedkładają naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dokument potwierdzający dokonanie odprawy celnej towarów z państwa przeznaczenia.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może przedłużyć termin na uzasadniony wniosek osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1.”;

12) po art. 14d dodaje się art. 14e w brzmieniu:

„Art. 14e. 1. Zakazuje się tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów przewożonych w wyniku transakcji, w których uczestniczą osoba lub podmiot wpisane na listę, lub osoba lub podmiot, wobec których stosuje się środki ograniczające Unii Europejskiej ustanowione w związku z agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, jeżeli wobec tej osoby lub tego podmiotu nie zachodzą przesłanki określone w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 lub art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2006.

2. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisu ust. 1 naczelnik urzędu celno-skarbowego może zająć towar i wystąpić o orzeczenie jego przepadku na rzecz

Skarbu Państwa. Do zajęcia i przepadku stosuje się odpowiednio art. 30 i art. 31 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1373).”;

13) w art. 15:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 1–3,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) użyte w ust. 2a–4 wyrazy „w ust. 1 lub 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 4”,
- d) uchyla się ust. 5.

Art. 87. W ustawie z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów (Dz. U. poz. 928) w art. 3 w ust. 1 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) naruszeń środków, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514), i środków ograniczających, o których mowa ustawie z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...).”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 88. 1. Tworzy się Zespół.

2. Podmioty, o których mowa w art. 53 ust. 3 pkt 2, wskażą ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych swoich przedstawicieli w Zespole w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 89. Do postępowań przygotowawczych w sprawach o czyny określone w art. 15:

- 1) ust. 1 pkt 1–3,
- 2) ust. 2,
- 3) ust. 2a w zw. z ust. 1 pkt 1–3 lub ust. 2,
- 4) ust. 5 w zw. z ust. 1 pkt 1–3 lub ust. 2

– ustawy zmienianej w art. 86, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 90. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 5 i art. 6 ustawy zmienianej w art. 86 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W sprawach wznowienia postępowania i w sprawach uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanych na podstawie odpowiednio art. 5 i art. 6 ustawy zmienianej w art. 86 w brzmieniu dotychczasowym:

- 1) wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,
 - 2) wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy
- stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 91. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy została wydana wobec osoby, o której mowa w art. 1 ustawy zmienianej w art. 83, decyzja o wpisie na listę, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 86, wraz z rozstrzygnięciem obejmującym zastosowanie środka, o którym mowa w art. 1 pkt 4 tej ustawy, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców umieszcza dane tej osoby w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, na podstawie art. 435 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 83, a w przypadku z osób, o których mowa w art. 1 pkt 4–6 ustawy zmienianej w art. 81, dodatkowo przekazuje ich dane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu i pobytu na okres przechowywania danych w tym wykazie.

Art. 92. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 143a i art. 143e ustawy zmienianej w art. 84 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W sprawach wznowienia postępowania i w sprawach uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanych na podstawie odpowiednio art. 143a i art. 143e ustawy zmienianej w art. 84 w brzmieniu dotychczasowym:

- 1) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
 - 2) wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy
- stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do kontroli celno-skarbowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 6–8 ustawy zmienianej w art. 84 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 93. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 84 tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 16 ustawy zmienianej w art. 84, jednak niepóźniej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 94. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 20 – Gospodarka, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi 10 mln zł, przy czym w roku:

- 1) 2027 – 1 mln zł;
- 2) 2028 – 1 mln zł;
- 3) 2029 – 1 mln zł;
- 4) 2030 – 1 mln zł;
- 5) 2031 – 1 mln zł;
- 6) 2032 – 1 mln zł;
- 7) 2033 – 1 mln zł;
- 8) 2034 – 1 mln zł;
- 9) 2035 – 1 mln zł;
- 10) 2036 – 1 mln zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków do poziomu zgodnego z limitem wydatków przyjętym dla danego roku budżetowego oraz kolejnych lat.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki jest organem właściwym do monitorowania wykorzystania maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiada za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do tego limitu.

Art. 95. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 73, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.